Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1626 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 18 iulie 1954

TINERI ȚĂRANI MUNCITORI!

Lupta pentru asigurarea unei recolte bogate nu se termină niciodată. Recoltînd la timp și fără pierderi, începeți imediat dezmiriștitul. Odată cu dezmiriștitul, începe lupta pentru recolta anului viitor.

Puneți deci toate forțele voastre, toată priceperea, folosiți toate mijloacele și munciți energic pentru a face dezmiriștitul imediat după seceriș. Aceasta este o condiție importantă pentru bogăția recoltelor în anul viitor.

Să dezvoltăm patriotismul tinerei generații

CONȘTIINȚA DE STAPINI în propria noastră țară dă putere brațelor și aripi minților tinerești, dă curajul de a învinge orice piedici și insuflă tinerilor un înalt spirit de sacrificiu. Exemple minunate de eroism, de patriotism înflăcărat dau tineretului fapte ca cele ale utemiștilor din comuna Mircești raionul Turda care înfruntînd furtuna și ploaia, cu riscul de a fi aruncați în albia adîncă a rîului, au reparat podul stricat de furtună, sau fapta tînărului Babușca Iordan de la Termocentrala Ovidiu II care a urcat în plină noapte, fără scară, pe viscol și în pericol de a fi smuls de pe schelă, pentru a pune cablul pe troliul care transporta beton pentru planșee, salvînd astfel betonul de la îngheț.

Asemenea fapte sînt zeci și sute în zilele noastre. Ele oglindesc patriotismul înflăcărat al întregului tineret muncitor. Patriotismul socialist este un patriotism în fapte, nu se rezumă numai la vorbe ca falsele perorații patriotice ale burgheziei. Patriotismul socialist a devenit o forță motrice a mersului înainte al țării noastre.

In munca lor educativă, organizațiile U.T.M. urmăresc să făurească în fiecare tînăr cinstit cele mai înalte trăsături morale, demne de un om înaintat: curajul în lupta pentru cauza poporului, devotamentul nețărmurit pentru această cauză, spiritul de abnegație, de eroism și sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, ura neîmpăcată față de dușmanul de clasă.

Cea mai înaltă expresie a patriotismului o găsesc tinerii în lupta partidului, a comuniștilor în fruntea întregului popor pentru fericirea patriei. Comuniștii au preluat și ridicat pe o treaptă nouă, mai înaltă, tradițiile luptei patriotice a maselor populare și a celor mai buni fii ai poporului nostru, ca Ștefan cel Mare, Gheorghe Doja, Tudor Vladimirescu, Nicolae Bălcescu, Ștefan Gheorghiu și alții. Sădirea dragostei pentru popor, pentru eroica noastră clasă muncitoare și pentru gloriosul nostru partid, educarea unei noi atitudini față de muncă și a grijii gospodărești pentru bunul obștesc — iată ce trebuie să însemne educația patriotică a tineretului.

Patriotismul oamenilor muncii, patriotismul socialist, are o mare importanță în făurirea unității politico-morale a poporului. „Combătînd orice manifestare a naționalismului burghez — arată recentul articol redacțional din ziarul „Scînteia" cu privire la activitatea U.T.M. — organizațiile U.T.M. au datoria să întărească necontenit frăția și colaborarea prietenească dintre tinerii romîni și tinerii din minoritățile naționale în lupta comună pentru construirea socialismului și întărirea Republicii Populare Romîne".

Partidul nostru iubit îndeamnă tineretul: „creează, îndrăznește, dă dovadă de inițiativă și dobîndește astfel respectul și stima întregului popor". Asemenea tineretului sovietic care-și închină viața întăririi și înfloririi patriei sovietice, tineretul nostru este îndrumat să-și pună fără preget toate forțele sale creatoare în slujba patriei. Inginerul utemist Teodor Iercan de la uzinele „Flamura Roșie"-Arad a introdus la laminoare valțul cu crustă dură, care a adus întreprinderii o economie de 30.000 lei. Felec Francisc de la fabrica „Ianoș Herbac" din Cluj a economisit în luna iunie la croit 2884 decimetri pătrați de piele, depășindu-și în același timp planul în medie cu 72 la sută. Aceasta arată că a fi patriot, a-ți iubi cu înflăcărare patria înseamnă ca la locul tău de muncă în fabrică, în uzină, pe șantier să muncești cu rîvnă pentru îndeplinirea planului de producție la toți indicii, pentru ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, realizarea de economii și întărirea disciplinei. A-ți iubi patria înseamnă a lupta din toate puterile pentru sporirea producției agricole la hectar, pentru aplicarea metodelor înaintate, pentru culegerea recoltei la timp și fără pierderi, înseamnă să-ți îndeplinești obligațiile către stat, să demaști uneltirile dușmanului de clasă, să-l lovești fără cruțare.

Iubirea adîncă de patrie impune ca o datorie sfîntă apărarea patriei, dacă va fi nevoie chiar cu prețul vieții.

Intre educația tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar este o indisolubilă legătură. Dragostea pentru măreața Uniune Sovietică este problema fundamentală a educației patriotice și internaționaliste. Cine-și iubește patria, iubește și Uniunea Sovietică, patria socialismului victorios, marea prietenă și eliberatoare a poporului nostru. Tineretul nostru este crescut în spiritul dragostei pentru țările de democrație populară, pentru lupta popoarelor iubitoare de pace și progres social din întreaga lume.

Organizațiile U.T.M. sînt chemate să se ocupe cu mai multă perseverență de educarea patriotică a tinerei generații. Se pot organiza excursii minunate în diferite locuri istorice legate de lupta poporului nostru pentru libertate, conferințe, vizite la muzee, convorbiri cu luptători comuniști din ilegalitate, excursii în împrejurimile orașului sau satului natal, expuneri despre frumusețile și bogățiile patriei noastre, despre prietenia romîno-sovietică etc.

Intensificînd educația patriotică a tineretului, crescînd contigente noi de tineri luptători înflăcărați pentru întărirea și înflorirea patriei noastre, vom contribui și pe această cale la ridicarea nivelului activității organizației noastre, Uniunea Tineretului Muncitor, la înălțimea cerințelor partidului.

Insemnări

„Funcția de reprezentant"

Intr-o zi a venit la comitetul regional U.T.M. tovarășul Păsărică Nicolae, prim-secretar al comitetului raional U.T.M. Arad, cu o propunere. Era în perioada cînd se închidea anul de învățămînt politic, cînd se făceau lucrările de întreținere a culturilor și apăruse Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Guvernului cu privire la campania de vară. La aceste acțiuni importante trebuia mobilizat și tineretul din comunele și satele raionului Arad. Și cum este firesc, după ce au studiat bine hotărîrea partidului, activiștii au plecat pe teren.

„Nu trebuie să rămînă nimeni în sediul raionului" — spuse primul secretar. Atunci un activist îi aduse aminte că acest lucru nu se poate pentru că plecînd toți n-are cine să rămînă în funcția de „reprezentant" în diferite comisii care își țin ședințele cu o regularitate matematică.

— Da, spuse primul secretar. Așa-i. In urechi îi mai răsuna o critică primită de curînd tot într-o ședință: „O lipsă condamnabilă a tovarășului Păsărică este că n-a lăsat-o pe tov. Frujină (secretară cu problemele de propagandă) sîmbătă la ședința „comisiei omida dudului" și a trimis-o pe teren.

Așa se născu „propunerea" adusă comitetului regional U.T.M. și anume de a se înființa o nouă funcție, aceea de „reprezentant". Tovarășul Păsărică expuse motivele care-l determină să ceară așa ceva.

De obicei la raion, acela asupra căruia cade de cele mai multe ori „fericirea" de a fi „reprezentantul" este secretarul cu problemele de propagandă, pentru că întotdeauna trebuie să fie un reprezentant la toate ședințele nenumăratelor comisii existente. Și tovarășul Păsărică primul secretar al comitetului raional face parte din 8 comisii. Insă tov. Frujină Stela rămîne omul care face parte din cele mai multe comisii.

Acum tov. Frujină face parte din 15 asemenea comisii. In sfîrșit la unele din ele ea este într-adevăr necesară. Oricare ar fi situația însă, omul care face parte din 15 comisii și care în mod normal trebuie să meargă pe teren, pierde toată săptămîna prin ședințe.

Marea nenorocire este că toate aceste comisii și altele care se înființează, au obiceiul să țină ședințe cîte 3—4 ore în șir, că unele țin ședințe săptămînal, că ședințele se suprapun.

Așa de pildă „comisia omida dudului" ține ședințe în fiecare sîmbătă după masă. Vorba eroului lui Caragiale: „Am, n-am treabă" și adăugăm — ținem ședință.

Că este nevoie de ședințe de analiză, se poate, dar nu în fiecare săptămînă.

Comisia Spartachiadei satelor a găsit un subiect de discutat în fiecare săptămînă și anume: pune la cale amînări. Astfel membrii comisiei află cu surpriză săptămînal schimbarea datei cînd se va ține spartachiada. Intîi a fost fixată pentru ziua de 12 mai, au început apoi amînările, la 23 mai, la 30 mai, la 20 iunie, la 27 iunie și ultima dată stabilită la 4 iulie.

Adeseori toate aceste ședințe se suprapun. Așa într-o zi la aceeași oră reprezentantul U.T.M. avea ședință de lucru la comitetul raional și era chemat la sfatul popular la ședința unei comisii.

Interesant este faptul că la ședințele diferitelor comisii și comitete pot fi văzuți aceeași oameni care ieri participaseră la ședința de la „comisia omida dudului", alaltăieri la secția culturală a sfatului popular și în altă zi la spartachiada satelor sau „Crucea Roșie". De aici se pare că fiecare organ, printr-o înțelegere tacită, și-a creat fără prea multe vize și aprobări, cîte o nouă funcție, aceea de „reprezentant".

Din ședință în ședință, trei săptămîni la rînd tovarășa Frujină n-a putut pleca pe teren.

— Ce ai mîine? — o întreabă la un moment dat primul secretar pe tovarășa Frujină.

— Ședință la sfatul popular la secția culturală, dar nu știu ordinea de zi, răspunse aceasta.

— Lasă să fiu din nou criticat, tu pleacă pe teren. De acum încolo să fim anunțați ce ordine de zi au ședințele și vom studia dacă este nevoie sau nu de un „reprezentant" al comitetului raional U.T.M., pentru că o nouă funcție — aceea de „reprezentant" la ședințe, încă nu avem.

KUHTA DARIA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

In cinstea zilei de 23 August, sporește producția bunurilor de larg consum

★

Rod al muncii harnicelor țesătoare

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru **Popa Gavril**).

„Voi da cu 30 la sută mai multe țesături peste plan și voi reduce deșeurile la maximum", acesta a fost angajamentul utemistei Sindler Ana de la fabrica „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin, luat în cinstea zilei de „23 August".

Sindler Ana lucrează la două războaie. Au trecut 2 ani de cînd s-a calificat. In acest timp a acumulat o seamă de cunoștințe.

Nu degeaba au ales-o tovarășele sale ca responsabilă de brigadă. In atelierul nr. 6 al întreprinderii este bine cunoscută pentru succesele sale.

In ultima consfătuire de producție Sindler Ana a fost propusă ca fruntașă a întrecerii socialiste. In prima decadă a lunii acesteia ea și-a depășit propriul ei angajament dînd cu 44 la sută mai multe țesături peste plan, iar calitatea a îmbunătățit-o cu 7,5 la sută. Asemeni ei, mai sînt și alți tineri care au trecut să lucreze la cîte 2 și 3 războaie. De pildă, utemista Ciocîrlan Didina, lucrînd la 2 războaie, își depășește regulat planul. In primele 10 zile ale acestei luni ea și-a depășit planul cu 21 la sută.

Rezultatele muncii se văd clar. In secția finisaj a fabricii sînt rînduite zeci de baloturi de stofă controlate și etichetate gata pentru a lua drumul magazinelor de stat. Miile de metri de stofă sînt tocmai rodul muncii harnicelor țesătoare.

In cinstea zilei de 23 August ele vor să dea cît mai multe asemenea baloturi de stofă pentru oamenii muncii. Aci la una din rampele de control lucrează utemistul Ionescu Dumitru. El este controlor tehnic de calitate. Cu ajutorul rampei de control el cercetează calitatea fiecărui metru de stofă. Nici cel mai mic defect nu-i scapă.

— Trebuie să cauți mult — arată tov. Ionescu — ca să poți găsi un defect la stofa pe care o controlezi.

Și într-adevăr în ultimul timp calitatea produselor pe fabrică s-a îmbunătățit. In această lună calitatea a fost depășită cu 0,66 la sută. Am stat de vorbă cu mai multe muncitoare de aci. Unele mi-au vorbit despre hotărîrea cu care sînt decise să muncească pentru a-și îndeplini cu cinste angajamentele. In acest timp ele vor să-și cunoască zilnic rezultatele muncii lor.

Păcat însă că nici conducerea fabricii și nici comitetul sindical nu se preocupă de o evidență a întrecerii socialiste și a calității. Rezultatele muncitoarelor pot fi cunoscute doar la sfîrșit de lună. Deși s-a cerut în consfătuiri de producție să se țină o evidență zilnică a întrecerii socialiste și a calității lucrului, totuși se vede că pînă acum nu s-a luat nici o măsură. Propunerile făcute în consfătuiri nu au avut un ecou destul de mare în rîndurile celor ce ar trebui să le rezolve.



Utemista Hirta Elvira este fruntașă în producție la I.S.P.L. din Simeria.

Ea lucrează la secția de preparare a untului. Organizîndu-și locul de muncă, folosind metode înaintate, ea reușește zilnic să obțină din laptele prelucrat cîte 400—600 kg. de unt.

Foto (AGERPRES)

Se cere mai multă preocupare

Ca urmare a muncii depusă de comitetul organizației de bază U.T.M, peste 360 de tineri din diferite sectoare ale uzinei „Semănătoarea" din Capitală, se întrec pentru a da viață angajamentului ce și l-au luat, de a termina cu 3 zile mai devreme planul de producție ce le revine pînă la 23 August.

Comitetul organizației de bază U.T.M., și-a propus să vegheze ca materia primă necesară realizării planului să fie adusă din timp la locul de muncă și împreună cu șefii de echipă să stabilească și să comunice zilnic rezultatele îndeplinirii sarcinilor de plan.

Ca urmare a acestui sprijin, tînărul Tihon Oprișan de la secția matrițerie, a putut să confecționeze o matriță cu ajutorul căreia se reduce cu 10 la sută timpul necesar tăierii șuruburilor cu cap pătrat. De asemenea, tînărul Constantin Motoc a fost sprijinit în realizarea inovației sale. El a confecționat, pentru presa la care lucrează, două dispozitive care au dus la înlăturarea rebuturilor la operația de nituire a inelelor centrale de la discuri. De asemenea brigada de tineret din secția secerători-legători — condusă de utemistul Radu Șerban a devenit brigadă de calitate. Lucrînd la înodătoarea secerători-legători, unde se cere o mare atenție, membrii acestei brigăzi au reușit să reducă în ultima vreme rebuturile de la 9, la 2 la sută.

Și brigada de turnători condusă de tînărul Gheorghe Panait realizează acum depășiri medii de normă de peste 100 la sută.

Tinerii fruntași în întrecerea socialistă, Stelian Ioniță, Radian Porumbescu și alții din sectorul II, au propus cîteva dispozitive care ușurează munca la operațiile de găurit, frezat și strunjit, ale axului cotit și lagărului palier al secerătorilor-legători.

Un alt loc de muncă unde tineretul uzinei desfășoară o rodnică activitate este secția bunurilor metalice de larg consum.

Culcîndu-se pe o ureche datorită faptului că aici muncesc tineri de nădejde ca fruntașii în întrecerea socialistă Gheorghe Victor, Ion Oprescu și alții — care zilnic realizează cîte două și chiar trei norme — comitetul organizației de bază U.T.M. a slăbit munca de îndrumare și control.

Comitetul organizației de bază U.T.M. a dovedit însă și lipsuri în general în munca de îndrumare a tinerilor.

Astfel problema reorganizării posturilor utemiste de control care datorită specificului de muncă al uzinei trebuiesc să activeze pe sectoare de muncă și nu pe secții ca pînă acum, este tărăgănată.

Toate aceste lipsuri în munca de îndrumare a tineretului de la „Semănătoarea", izvorăsc din faptul că între membrii comitetului organizației de bază U.T.M. nu există o legătură strînsă. Locțiitorul secretarului nu cunoaște decît în mod superficial activitatea tinerilor dintr-un sector sau altul, iar Dumitru Anghel, și Dumitru Oprea, membri în comitet, nu știu ce se întîmplă în sectoarele unde lucrează chiar ei.

Muncind însă cu perseverență pentru lichidarea formalismului în munca cu oamenii, îndrumîndu-i atent pe tineri, comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzina „Semănătoarea", va putea contribui din plin la îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, la sporirea producției bunurilor de larg consum, la îmbunătățirea calității lor.

L. LIVADARIU

Situații stropite cu apă de trandafiri...

Scrisoare deschisă tovarășului Buzatu Petre prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M. Pitești

Tovarășe Buzatu Petre,

Ce de situații ai de rezolvat zilnic tovarășe Buzatu! Și cît de ușor le rezolvi pe toate! Zău, mă gîndesc uneori la dumneata și rămîn pe gînduri. Cum poți face față la atîtea? Nu e ușor să fii prim secretar al unui comitet orășenesc U.T.M.

Ții minte cînd am stat de vorbă prima oară? Ce încîntat am rămas de dumneata! Mi-ai vorbit cu o voce caldă, plăcută. Ți-am spus că vreau să scriu un reportaj despre succesele tinerilor dintr-o întreprindere în întrecerea socialistă. Erai supărat pe noi. Și cîtă dreptate aveai că venim rar în regiunea asta! Mi-ai vorbit apoi despre avîntul cu care se desfășoară întrecerea socialistă, despre temeinica organizare a tineretului din orașul Pitești și mi-ai dat ca exemplu întreprinderea textilă „11 Iunie". Văd parcă și acum în față situația întreprinderii așa cum mi-ai prezentat-o dumneata: 36 brigăzi utemiste antrenate în întrecere, 7 posturi utemiste de control care desfășoară o activitate rodnică în lupta pentru realizarea de economii. Și cîte nu mi-ai mai spus! Dar cînd am ajuns la întreprinderea „11 Iunie" am încercat o mare dezamăgire. Și de atunci mă tot întreb mereu: de unde ai obținut tovarășe prim-secretar situația stropită cu apă de trandafiri pe care mi-ai prezentat-o? Oare, în vreme ce voi vă legănați mulțumiți printre hîrtii, și în alte unități situația reală este asemănătoare cu cea de la „11 Iunie"?

In întreprindere l-am găsit pe tovarășul Grăsună Ioan, secretarul comitetului U.T.M. Ce mult vă asemănați tovarășe Buzatu! Ca două picături de apă! Și el are o voce la fel de caldă, catifelată, cînd îți vorbește despre succesele în întrecere. Am colindat apoi întreprinderea. Dumneata ai colindat-o vreo dată? N-am întîlnit nici un tînăr care să te cunoască. Și ce frumos îmi vorbeai despre ei! Am stat de vorbă cu tînăra Preda Georgeta. E o fată vioaie, plină de voie bună. Fetele îi spun „fruntașa noastră" și o respectă ca pe o țesătoare de frunte și bună povățuitoare. Am rugat-o să-mi vorbească despre rezultatele și experiența postului utemist de control. In situația pe care o ai dumneata tovarășe Buzatu la comitetul orășenesc U.T.M., ea figurează ca responsabilă a postului utemist. La început nici nu mi-a răspuns. Apoi a zîmbit mirată! Mă frămînta gîndul că am greșit, că nu este tovarășa Preda Georgeta responsabila postului utemist. Dar nu, n-am greșit. Am găsit-o trecută ca responsabilă a postului utemist de control și în „situațiile" comitetului U.T.M. La plecare ea m-a întrebat zîmbind voioasă: „Or să fie și la noi posturi utemiste"?

Ce părere ai despre aceasta tovarășe Buzatu?

Am mai stat de vorbă și cu alte fete din sectorul țesătorie despre lupta pentru obținerea de economii — una din sarcinile de seamă ale postului utemist. Dar mereu am primit același răspuns: o liniște apăsătoare din partea tinerei și apoi întrebarea... De ce nu sînt și la noi posturi utemiste?...

In situația pe care dumneata tov. Buzatu o ai la comitetul orășenesc U.T.M., la textila „11 Iunie" sînt 7 posturi utemiste de control care se zice că... desfășoară o activitate rodnică.

In sectorul filatură am discutat pe rînd cu mai multe fete. Cît de defectuos se desfășoară aici munca! Paul Maria e o țesătoare tînără. Dar ea lucrează parcă cu 5 ani în urmă. Nu sînt puține zile din săptămînă, cînd ea nu-și realizează norma.

Tînăra Pandelică Manda, e responsabila unei brigăzi de tineret... s-au mai bine zis... ar trebui să fie. Ultima consfătuire a ținut-o cu aproape 4 luni în urmă. De atunci brigăzile s-au mai reorganizat — cînd... nici ea nu știe — fiindcă tot de atîta timp n-a mai fost nici o adunare generală a organizației de bază U.T.M. De la tovarășul Grăsună, privitor la activitatea brigăzilor, a primit nu odată răspunsul: „Asta nu e o problemă". Ce fel de răspuns e ăsta?

Am căutat cu multă nerăbdare în întreprindere o brigadă care să-și desfășoare munca organizat, sau un post utemist de control care să-și justifice existența. Dar n-am găsit. Cînd am plecat l-am întîlnit în drum pe tovarășul Bădescu Alexandru, activist al comitetului orășenesc U.T.M. Din vorbă în vorbă l-am întrebat:

— Pe unde ai mai fost?

— La textila „11 Iunie" — mi-a răspuns

— Cu treburi urgente?

— Da ...Am luat o situație..

Cît de limpede îmi era acum de ce la textila „11 Iunie", participarea tineretului la întrecerea socialistă este încă formală.

Ajungînd la comitetul orășenesc U.T.M. am aflat că numărul brigăzilor de tineret de la textila „11 Iunie" a mai... crescut cu încă 4. Am înțeles atunci că felul trandafiriu în care prezinți situațiile tovarășe Buzatu, autoliniștirea și nepăsarea ta față de muncă, au determinat în mare parte formalismul ce se manifestă în activitatea comitetului orășenesc U.T.M. Pitești. Iar lipsa de control permite din plin unor activiști și secretari de organizații de bază să raporteze niște situații false, mincinoase.

M-am dus și la tovarășul Iacomi Ioan, prim secretar al comitetului regional U.T.M. I-am spus și lui cele văzute la textila „11 Iunie" și eram gata să cred că va scoate un teanc de situații pentru a mă convinge că nu e adevărat. Dar vezi, nu-i tovarășul Iacomi omul ăla.

„Cunoaștem de multișor treaba asta" — mi-a zis el.

Auziți? De multișor! Dar ce om, zău așa și tovarășul Iacomi ăsta! Cunoaște situația și uită să ia măsuri! Nu-i mai mare rușinea? De ce uită?

GH. CÎRSTEA

Să strîngem recolta la timp și în bune condiții

★ ★

Pionierii strîng spicele de pe miriști

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Zilele trecute s-a deschis o tabără raională de pionieri în comuna Recaș. Aci, pionierilor de naționalități diferite: romîni, germani, maghiari și sîrbi li s-au asigurat o vacanță de vară plăcută și distractivă.

In ziua de 9 iulie pionierii din tabără au luat o inițiativă prețioasă — strîngerea spicelor de pe miriști. Ei și-au propus să meargă cîteva ore pe zi să strîngă de pe cîmp spicele rămase în urma secerișului. Astfel în numai cîteva ore, cei 38 de pionieri printre care se află și pionierele Jumugă Maria, Schopka Ecaterina, Papka Alexandru și Martinov Draga, au strîns 50 de kg. spice de grîu care vor fi predate c[illegible]rului de colectare din comună.

Dezmiriștesc odată cu recoltarea

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Muncitorii secției Hermeziu a G.A.S. Popricani, raionul Iași, au început secerișul păioaselor la 7 iulie. Pînă la 15 iulie, tractoriștii Vlad Nicolae și Meșteru Nicolae, ajutați de echipa de muncitori care au deschis calea pentru secerătoarele-legători, au recoltat 40 hectare orz și 130 hectare grîu. De asemenea au cosit 85 ha. de mazăre. Intreaga suprafață de păioase fiind recoltată, batozele au început treierișul.

Odată cu recoltatul, muncitorii secției Hermeziu au dezmiriștit 30 ha. teren. Prin rezultatele dobîndite pînă acum, secția Hermeziu este fruntașă pe gospodărie.

Fruntașii comunei Corbeasca

BÎRLAD (de la corespondentul nostru **Angelescu Gh.**). — Țăranii muncitori din comuna Corbeasca, raionul Adjud, au văzut în zorii zilei de 14 iulie pe cîțiva tineri din comună în frunte cu secretarul sfatului popular comunal, utemistul Chiru Gheorghe, afișînd pe poarta țăranului muncitor Lupu E. Vasile un carton pe care scria cu litere mari: „Gospodărie fruntașă în muncile agricole". De la Lupu Vasile tinerii au trecut să afișeze aceste etichete la gospodăria utemistului Berindeu Ștefan, apoi la Prisecaru Nicolae și alții. Titlul de gospodărie fruntașă a fost dat celor care s-au străduit să facă muncile agricole la timpul potrivit.

Intreaga comună Corbeasca a terminat dealtfel cele două prașile la toate culturile, trecînd acum la prașila a 3-a și la recoltat.

Iovu Ion, Berindeu Ștefan și Dorica Alexandru secretarul organizației de bază U.T.M. sînt țărani muncitori care nu numai că au terminat de recoltat întreaga suprafață de orz, dar au și dezmiriștit.

Combinerii în întrecere

CRAIOVA (de la corespondentul nostru **Sîrbu Oprea**).

Utemiștii Ciocan Ion, Guriță Nicolae și Golea Gheorghe, combineri la G.A.S.-Rogova din raionul Vînju Mare recoltează cu spor, întrecîndu-se pentru titlul de cel mai bun combiner. Muncind cu multă hotărîre, utemistul Ciocan Ion depășește zilnic norma de lucru cu 80 la sută.

Utemistul Guriță Nicolae își depășește norma cu 70 la sută, iar Golea Gheorghe cu 65 la sută. In timp de cinci zile combinerii de la G.A.S.-Rogova au reușit să recolteze orzul și grîul de pe suprafața de 132 hectare.

2000 kg. orz la ha

La gospodăria agricolă colectivă din Coarnele Caprei, raionul Hîrlău harnicii colectiviști au secerat pînă la 14 iulie 20 ha. orz și 8 ha. grîu. Deîndată ce au amenajat aria colectiviștii au început treierișul. Producția medie de orz la hectar trece de 2.000 kg.

Primele grîne treierate le-au dus la baza de recepție din Hîrlău achitîndu-și cotele către stat.

Primii din raion

Căldurile din ultimele zile au făcut ca spicele culturilor de orz și grîu din raionul Bistrița să se pîrguiască. Țăranii muncitori din multe comune și sate au pornit la recoltare. Cei dintîi care au început secerișul în raionul Bistrița sînt țăranii muncitori Fazecaș Nicolae, Iacob Francisc, Sonia Ion și Iacob Mihai din comuna Sărata, care și-au secerat aproape în întregime tarlalele însămînțate cu grîu și orz. De asemenea țăranii muncitori din comunele Șieu, Budacul de jos și Archind se situează printre primii la recoltatul culturilor de grîu și orz. Succese însemnate la muncile de recoltare dobîndesc și țăranii muncitori Encian Ion, Brebeca Ștefan, Nagy Vasile și alții care au ieșit primii din orașul Bistrița la strînsul recoltei.

In ziua de 15 iulie, colectivul G.A.S. „I. V. Miciurin" a plecat pentru strîngerea păioaselor din secțiile Viișoara, Satul nou, Iad și Dumitrița. Ei au deplasat în aceste secții un număr de 6 tractoare, 2 secerători-legători, 2 batoze și 2 pluguri.

Corespondent
IONEL TODORAN

Cu secerătorile-legători în lanul cu orz

Iată-ne pe tarlaua cu orz a gospodăriei de stat „Tudor Vladimirescu", din Cornești, raionul Tg. Jiu. In marea gălbuie lucrează două secerători-legători. In urma lor greblele mecanice trec peste miriști în lung și în lat pentru a strînge spicele. Printre clăile aranjate în linie dreaptă, alte două tractoare au pornit dezmiriștitul.

Tractoriștii Gugu Crisante, Saragea Vasile, pe tractoare iar Milotin Vasile și Pîrvu Ion, pe secerători au început cu multă bucurie și nerăbdare bătălia secerișului. Numai în patru ore ale primei zile, ei au reușit să recolteze 8 hectare de orz, depășindu-și cu mult normele de lucru.

Secerișul orzului în gospodăria agricolă de stat din Cornești a început potrivit agrominimului, reușindu-se să se termine pînă la data de 10 iulie a.c. recoltatul pe întreaga tarla de 20 hectare însămînțate cu această cultură.

Corespondent
I. ȚEPELUȘ

Concursul ziarului „Scînteia tineretului" în cinstea zilei de 23 August

In cinstea zilei de 23 August 1954 — a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist — ziarul „Scînteia tineretului" organizează un concurs literar de schițe, portrete și reportaje literare.

Lucrările literare pentru concurs pot avea drept temă momente din lupta eroică a poporului și a tineretului nostru muncitor, condus de partidul clasei muncitoare, pentru eliberarea de sub jugul fascist, pentru făurirea și întărirea regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului în țara noastră; ele se pot inspira din glorioasele fapte ale poporului sovietic, eliberator al țării noastre, din mărețul ajutor acordat patriei noastre de Uniunea Sovietică, din marea prietenie a popoarelor noastre.

Schițele, portretele și reportajele literare pentru concursul „Scînteii tineretului" trebuie să-și propună zugrăvirea figurii tînărului constructor al socialismului din țara noastră, figurile înaintate ale comuniștilor, să redea contribuția entuziastă a tineretului muncitor la dezvoltarea economiei noastre naționale, la înflorirea culturii în scopul ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Cele mai bune lucrări vor primi următoarele premii:

Premiul I — 5.000 lei.
Premiul II — 3.000 lei.
Premiul III — 2.000 lei.

Lucrările purtînd pe plic mențiunea „Pentru concurs" pot fi trimise cel mai tîrziu pînă la data de 15 august pe adresa: „Scînteia tineretului", Piața Scînteii nr. 1 — raionul I. V. Stalin,

LITERATURA-ARTA

S. FĂRCĂŞAN

DIN PĂŢANIILE LUI JAMES B. CLAWHEAD

Publicăm un fragment din romanul „J.B.C. trece cortina“ aflat sub tipar la Editura Tineretului. Romanul înfăţişează peripeţiile prin care trece eroul principal, James B. Clawhead, corespondent al agenţiei „Atlantic-press“ omul care a venit personal la Festivalul Mondial al Tineretului ţinut la Bucureşti în august 1953. Scopul lui Clawhead e să dovedească că în Romînia toate merg rău.

Fragmentul de mai jos istoriseşte ce s-a întîmplat după ce Clawhead descoperise şi fotografiase amintirea rămasă de la regimul burghezo-moşieresc: nişte bordeie nenorocite de la marginea Bucureştiului. Interpretul Tomescu a încercat să-l convingă să fotografieze nu numai bordeiele moştenite din trecut ci şi locuinţele noi construite în anii aceştia. Clawhead a refuzat spunînd că el este obiectiv, deci nu poate fotografia locuinţe noi. El a argumentat acest refuz cu multă dibăcie. Din păcate colegul său, dl. Pettighouse, nu s-a vădit la fel de dibaci în discuţie. De aceea, Clawhead pe furiş l-a izbit mereu în piciorul stîng, ca să-l facă să tacă. In momentul de faţă lui Pettighouse i s-a umflat piciorul stîng, din pricina loviturilor.

In fragmentul de mai jos apare Pisica cenuşie „protejata“ lui J.B.C. Primind mîncare la discreţie, Clawhead caută să supraalimenteze această pisică, vrea s-o îngraşe. El îi măsoară mereu pîntecele dorind să arate că pînă la Festival pisica a trăit în mizerie şi că doar ajutorul american a făcut-o să cunoască clipe de fericire.

Capitolul VIII

ULTIMA PUNERE IN SCENĂ A ROŞILOR! CLAWHEAD NĂVĂLEŞTE IN DECORUL INTIM AL SOŢIEI UNUI INOVATOR GIMNAST. AUDE CÎNTECUL MOTANULUI NEGRU ŞI PRIMEŞTE O GROAZNICĂ LOVITURĂ IN CAP.

1

Clawhead, Pettighouse şi Tomescu dejunau de vreo oră. In acest timp, la cererea oaspeţilor, care spuneau că nu mai vor să audă nimic despre „politică“, ci doar poveşti de dragoste, Tomescu scornise tot felul de istorioare amoroase. Era încurajat şi susţinut activ de către Pettighouse. Acesta, ca să nu se întrerupă din ocupaţiile sale, indica prin diferite sunete cînd trebuie apăsat acceleratorul şi cînd, dimpotrivă, frîna. Clawhead, răbdător, mînca în linişte, expediind sub masă pisicii tot ceea ce, omeneşte vorbind, nu mai putea să încapă în el. In răstimpuri, trebăluia la aparatul de fotografiat, să-l dreagă. Cînd masa era pe sfîrşite — adică doar pisica şi cu Pettighouse mai rezistau — Tomescu începu, din nou:

— Am o rugăminte.

— Să nu fie cu locuinţele noi, hotărî Clawhead.

— Nu, dimpotrivă.

— Atunci — adăugă Clawhead prudent — să nu fie cu vreun alt loc asemănător.

— Nu, dimpotrivă, preciza Tomescu. Vreau să vă rog să nu mai mergem azi după masă la aceste locuinţe.

— Cu plăcere.

— Insă să recunoaşteţi că nu sînteţi obiectivi. Doar atît. Uite, pentru sufletul meu.

— Cu plăcere, sări Pettighouse, crezînd că a salvat situaţia. Recunoaştem imediat. Nu sîntem obiectivi, chiar aşa...

Clawhead îi aruncă o privire cruntă şi îşi trase scaunul mai aproape de Pettighouse, ca să-i poată ajunge piciorul la nevoie.

— Nu e posibil, se împotrivi el, am recunoaşte asta, dacă aşa ar fi. Insă noi dorim să arătăm şi ceea ce e bun, şi ceea ce e rău. Asta-i dialectica mea.

— Acesta-i cuvîntul — adăugă Pettighouse. Şi a mea!

— Atunci de ce nu mergeţi acolo?

— Dă-ne d-ta material documentar şi fotografii. Noi nu mergem din motive profesionale. La noi, presa trebuie să se vîndă, ziarul trebuie să se vîndă. Casele noi-tip sînt ceva plictisitor, neinteresant. Deschide omul ziarul şi vede o casă oarecare: uite nevastă, comentează el, s-au mai construit nişte case noi în Romînia — şi cască. A doua zi deschide ziarul şi bombăne: uite ce plictiseală, iar case... După o săptămînă, dacă îi servim mereu banalităţi, nu mai poate — ia ziarul şi îl zvîrle, cumpără altul.

— Da, chiar aşa, întări Pettighouse: cui îi face oare plăcere să vadă că în Romînia roşie se construiesc case noi?

Deşi cuvintele n-aveau în aparenţă nimic înspăimîntător, pisica sări de sub masă cu un puternic miorlăit şi o rupse la fugă, hîrîind, scuipînd şi scuturîndu-se, făcînd toată lumea să întoarcă repede capul după ea.

Pettighouse înţelese că era vorba de un mandat greşit expediat şi îşi strînse repede picioarele sub scaun.

— Alergatul ăsta o va slăbi cu cel puţin 100 de grame, glăsui trist Tomescu. Nu înţeleg însă: bordeiele sînt mai pitoreşti?

— Fireşte, îl lămuri binevoitor Clawhead.

— Atunci, de ce nu fotografiaţi oraşele „slums“ din Statele Unite, cu bordeie făcute din bidoane de gaz şi scînduri, sau cu remorci de automobil?

— Acelea sînt banale, spuse Clawhead — le ştie toată lumea; astea-s mai pitoreşti pentru cititorul american. Te rog să nu mai insişti şi să ne laşi în pace. Ştim noi mai bine, e treaba noastră, ne priveşte. Nici nu mergem, nici nu recunoaştem. Iar tu, Pettighouse, să nu mai scoţi un cuvînt, că spui prostii.

— Gazetarii americani de tipul dumneavoastră ştiu deci toate dinainte. Ştiţi dinainte că toate casele acelea sînt plictisitoare.

Clawhead, izbutind să-şi termine de reparat aparatul, se ridică în picioare, mînios:

— Dumneata, cu aceste insinuări, vrei să mă scoţi din răbdări. Ei bine, ai reuşit. Nu ţi-am spus motivul pînă acum, ca să te menajăm: totul e regizat, pus în scenă. De aceea nu mergem. Trucaţi totul, şi vreţi să ne înşelaţi, să găsiţi fraieri.

— Şi asta văd că o ştiţi dinainte, răspunse Tomescu, ridicîndu-se şi el. Casele acelea sînt de carton, sînt decoruri. In toată ţara au apărut oraşele muncitoreşti de carton, cartiere de mucava.

— Nu e vorba de case. E vorba de mobile, de condiţiile în care trăiesc acolo oamenii, de răspunsurile pe care le dau oamenii.

— Ei drace, zise Tomescu, zău că nu mai pot. Dacă nu vreţi, mă rog, nu mergeţi, dar măcar nu daţi vina pe noi. Ori recunoşti cinstit că nu vrei să mergi acolo, ori, dacă zici că-i regizat, tragem la sorţi, pe legea mea, uite scriu aici pe loc zece grupuri de locuinţe şi chiar cartiere, şi tragem la sorţi. Doar nu toate or fi regizate.

— Partidul Comunist — glăsui Clawhead palid de mînie — are el lipsurile lui, dar are şi o mare calitate: o fantastică putere de mobilizare. Peste tot e regizat, peste tot oamenii au primit directive ce şi cum să răspundă. In zece sau chiar o mie de locuri în toată ţara.

— Cum de ştiţi şi asta? se miră Tomescu. Unde aţi văzut-o?

— Noi — triumfă Clawhead — nu putem fi înşelaţi. Logic nu putem argumenta, dar presimţim asta, ne conducem şi după intuiţie, după instinct, după nas.

— E folositor cîteodată — consimţi Tomescu. — mai ales pentru ţevile de baie stricate, pe care le-aţi reperat imediat — însă alte ori înşeală.

— De data asta însă nu ne-a înşelat. Acesta e motivul. De aceea nu mergem.

— Domnule Clawhead — şi Tomescu, cu degete tremurînde, îşi aprinse o ţigară — d-le Clawhead, poporul ăsta are treburile lui, nu poate sta încremenit în poziţie de drepţi pînă îţi termini dumneata inspecţia. Cum adică asta, regizat? Unul lucrează la biroul lui, altul se culcă într-un fotoliu şi îşi pune jurnalul pe cap ca să nu-l deranjeze muştele, altul a ajuns tocmai la punctul culminant al unei tulburătoare poveşti de dragoste şi nu poate să aştepte pînă plecaţi dumneavoastră din ţară...

— Asta aşa e, hohoti Pettighouse, aici băiatul are dreptate, zău aşa, dragă Clawhead. Ştiu din experienţă, fierul trebuie bătut cît e cald, acesta este cuvîntul. Hai zău, să-i facem băiatului o plăcere, mergem cu el o oră, vedem ce fac oamenii, şi ne întoarcem imediat să luăm şi desertul. Zău aşa, uite, pe mine aproape că m-a convins, ne întoarcem să luăm şi desertul.

„Jur — îşi spuse Clawhead în gînd — jur că de mîine încolo, individul acesta infernal, precum şi tîmpitul acesta de Pettighouse, precum şi maiorul Basbaway care e capul tuturor răutăţilor, căci el mă sileşte să merg peste tot, — jur că de mîine ei nu mai reuşesc nimic cu mine, eu nu mai merg nicăieri. Să mai meargă şi maiorul, să simtă şi el ce-i asta“.

După acest jurămînt mintal, eroul nostru trase adînc aer în piept şi spuse:

— Bine, mergem acum şi la locuinţele noi. Pentru o oră.

— Mergem la „Steaua Roşie“, propuse Tomescu.

— Nu, acolo nu. Acela e un cartier cu ceferişti, un cartier de comunişti.

Oftînd, Tomescu se aşează la masă şi scrise repede cîteva bileţele. Ambele tabere, de comun acord, îl aleseră pe Pettighouse să tragă, aşa cum înainte, la tragerile de loterie, erau aleşi copii nevinovaţi.

Mînuţa lui Pettighouse se plimbă nehotărîtă, multă vreme, printre tot felul de grupuri de locuinţe şi pînă la urmă se încleştă pe un grup destul de mare.

— Mergem deci în Ferentari, spuse Tomescu, şi-i dete bileţelul lui Clawhead, să verifice.

2

In balcoanele de fier forjat ale noilor locuinţe din Ferentari, iarna, după Ignat, se expuneau diferite părţi sărate ale unui fost purcel, înainte de Ignat. Vara, unora din gospodine le plăcea să pună rufe.

Acum, vara, aspectul acesta regizat te izbea din prima clipă: era evident că locuitorii primiseră directive aspre să arate oaspeţilor tot ceea ce poartă ei sub haine, ca să se vadă că şi în această privinţa ei şi-au ridicat nivelul de trai. Se puteau vedea pe balcoane şi pijamale colorate, pe cînd înainte purtaseră doar cămăşi de noapte, se puteau vedea şi batiste, probabil pentru că or fi fost mai mari decît cele dinainte, precum şi altele, pe care nu le vom enumera cititorului. Atîta doar, că unul, la care fusese un inspector mai al dracului, cu directive drastice, îşi înşirase ca la muzeu toată colecţia de submarine.

Casele erau frumoase, moderne. Părea că în mijlocul caselor vechi, unele foarte aproape de ceea ce numim bordei, o mînă vînjoasă a luat şi a înfipt dintr-o dată un cartier de blocuri din cărămidă roşie.

Fireşte, nu totul era bine aici. Uite, de pildă, întreţinerea. Inainte, la bordeie, virai două surcele într-o sobiţă şi gata căldură. Acum, casă grea: trebuia să încălzeşti coşcogeamite locuinţă şi costă multişor caloriferul. Inainte, ca să ajungi în bordeiaşul sau cămăruţa ta, nu trebuia să urci scările. Acum, te costă şi asta să fie lumină pe scară, să fie măturată şi aşa mai departe, ca şi cînd n-ar fi fost de ajuns că trebuie să le urci. Copiii, afurisiţii, se învăţaseră să facă toată ziua duş, nu de curăţenie, dar cică le întăreşte muşchii, iar cei mici aveau patima costisitoare de a umple baia ca să vadă cum plutesc bărcuţe. Se boieriseră, ligheanul nu le mai ajungea. Iată, deci, alt izvor de cheltuieli: se duceau banii pe apă.

Aş mai înşirui şi alte necazuri, unele chiar dureroase, ale locuitorilor din Ferentari şi în general ale oamenilor, dar în planul acestei cărţi mi-am propus ca abia pe la urmă să explic de ce bietul Clawhead nu izbutea niciodată să afle de la băştinaşi ce-i doare. Aproape toţi, domnule, chiar ca la o directivă, aveau boala curioasă să nu i se plîngă acestui om binevoitor. Fiind însă planificat, e lege, vom spune deci abia la sfîrşit.

Nasul subţire al lui Clawhead vibră uşor:

— Case... Magazine... Cîţiva pomi... Asta-i tot. Ştiam dinainte. Păcat că ne-ai mai adus pînă aici. Multe şi toate cam la fel.

Stătea în maşină, nehotărîndu-se să coboare.

— Dar vă jur — strigă Tomescu — în schimb sînt noi. Nu le-a construit nici Ford, nici Rockefeller. Sînt construite recent, se poate verifica.

Clawhead tratâ cu indiferenţă această ironie:

— Nu-i nevoie. Te cred pe cuvînt. Se cunoaşte după aspect, că-s făcute în condiţiile actuale: nu-s prea arătoase, nu-s făcute cu gust.

— Intr-adevăr, faţă de vechile locuinţe par să aibă camere prea mari. E dizgraţios, — nu?

— Cu dumneata nu se poate discuta omeneşte — spuse calm Clawhead. Eşti fanatic şi încăpăţînat ca un catîr, dar nu unul obişnuit, ci unul crescut de mic într-un grajd al Vaticanului.

— Nu ştiţi ce a păţit papa Bonifaciu al II-lea, care era şi mai fanatic. A încercat să călărească pe un catîr, şi catîrul l-a azvîrlit la pămînt.

Nevrînd să răspundă cu insulte, Tomescu născocise o poveste mai blîndă.

— Mi se pare că era papa Bonifaciu al III-lea, nu al II-lea, preciza Pettighouse, trezit din somnolenţă. Aşa, chiar aşa, îmi amintesc precis, al III-lea a fost cu catîr, acesta e cuvîntul. Ei, haide dragă, să coborîm, chiar aşa...

După un sfert de oră, bietul Clawhead stătea cu carnetul în mînă, iar vreo zece gospodine, despre care nu s-ar fi putut spune că sînt persoane tăcute, îi strigau în acelaşi timp:

— Scrieţi, vă rugăm şi despre creşă...

— Eu sînt în comitetul de luptă pentru pace.

— Aţi văzut noua spălătorie?

— De ce nu răspundeţi mai energic aţîţătorilor la război?

— Cum se găteşte budinca engleză?

Pînă la urmă, o gospodină mai energică, voinică, de vreo treizeci şi cinci de ani, dar purtînd totuşi insigna sportivă a Festivalului, îl trase înafara cercului, ducîndu-l mai încolo, împreună cu Pettighouse.

— Iată, domnule american, să fotografiaţi şi să scrieţi: în căsuţa asta veche care se dărîmă acum, locuiam înainte. Acum m-am mutat în blocul de-alături.

Fusese, într-adevăr, o casă excepţional de prăpădită. Abia acum interesul profesional al lui Clawhead se aprinse: fotografie din diferite unghiuri casa în curs de dărîmare. Pînă la urmă, gospodina cea voluntară îl trase de mîneca hainei.

— Alo, mister, blocul nou ai uitat să-l fotografiezi.

Clawhead vru să-i dea un motiv, dar, întîlnind privirea batjocoritoare a lui Tomescu, oftînd pentru un clişeu stricat, prinse în obiectiv şi blocul.

— Şi din partea astălaltă, că se vede mai frumos! adăugă gospodina şi îl trase prieteneşte în altă direcţie; avea o oarecare forţă în braţ, pesemne că nu cucerise degeaba insigna sportivă a Festivalului.



Desen de **EUG. TARU**

După ce Clawhead luă poza, gospodina îi zîmbi amabil. Clawhead se prefăcu că-i zîmbeşte şi el.

— Mi-e frică — îi ceru ea iertare — mi-e frică să nu se supere vecinii mei. Ia te rog acum şi o perspectivă a grupului de case laolaltă — doar aleea asta.

Clawhead şi-i închipuia pe Ezra Spider-Mills împreună cu consilierii săi, cercetînd pozele făcute de el în Romînia comunistă. In loc de cazemate, amplasamente, instalaţii militare — un bloc, încă unul, din faţă, din spate, din părţi... un pomişor... o perspectivă a străzii noi...

— S-a ramolit Andre al nostru! va spune bătrînul Ezra. La agenţie toţi vor rîde: Ce-i Clawhead, ai devenit progresist? Poate vrei ca pozele astea să le şi publicăm? Poate ai ajuns şi tu să crezi că ei duc o politică de pace?

Ruşinea ar fi fost prea mare. Clawhead se înfurie, pînă ce — ca un semn ceresc ce se iveşte deasupra cîmpiei însîngerate liniştind obida combatanţilor înfrînţi — în capul său se ivi, luminoasă, ideea. Nu mai întorcea filmul şi apăsa mereu pe clapă, deci toate imaginile se suprapuneau pe acelaşi clişeu! Tîrît de gospodina cea voinică, luă aşa vreo zece „poze“, consumînd doar două clişee, apoi îl bătu pe umăr pe Tomescu.

— Ei? Acum vezi ce înseamnă obiectivitatea presei noastre? Concepţia noastră? Blocul nu-mi place, nu-mi place! dar obiectivitatea mă sileşte să-l fotografiez. Obiectivitatea mă sileşte!

Obiectivitatea, cu mîinile ei de cîştigătoare a insignei Festivalului, trăgîndu-l de braţ mai departe, îl sili apoi pe Clawhead să meargă la un cămin învecinat. Aici, pe acelaşi mult uzat clişeu, cu o bună dispoziţie neobişnuită, Clawhead suprapuse imagini din joaca şi „copilăria fericită a copiilor“, cum spunea el, ba chiar şi portretul unei educatoare evidenţiate.

Pettighouse îl privea cu gura căscată, mereu se freca la ochi şi se bătea peste coapsă cu mirare. Pînă la urmă, temîndu-se de concurenţă, luă şi el cîteva poze.

Clawhead verifică amănunţit direct de la copii ce fel de bomboane primesc, de cînd şi după ce norme, dacă-s bătuţi, iar la urmă, copiii dădură un scurt spectacol care se încheie cu cîntecul „Noi nu vrem război“, acompaniat la castagnete şi la discuri de tobă pe care un băiat şi o fetiţă nu izbuteau să le bată în acelaşi timp. La sfîrşitul cîntecului, fetiţa îi strigă băiatului că-i „imperialist“.

— Cîntece de propagandă, învinuiri — acesta e fanatism! se strîmbă Clawhead, ieşind din cămin.

— Mai bine le-am da jucării cu bomba atomică, încuviinţă imediat Tomescu. Sau comicsurile cu crime.

— E cu totul altceva... îl contrazise Clawhead.

— Adică e ceva cu totul diferit, absolut altfel, adăugă dl. Pettighouse

— Ce zice? se interesă gospodina.

Tomescu îi dete în vileag pe cei doi... După ce ascultase traducerea ciudatelor păreri ale vizitatorilor, gospodina cea energică le vorbi cu gesturi mari vreo zece minute.

— Aceasta nu e libertate! răspunse Clawhead plictisit. In loc ca omul să-şi crească copiii cum vrea, trebuie să-i dea pe mîna educatorilor străini încă înainte de-a împlini 7 ani...

— Inainte, domnule, aveau mai multă libertate: cînd mergeam la lucru, îmi legam copilul de piciorul patului, că n-aveam unde să-l las. Acum, sînt liberă mai departe să-mi leg copilul mai mic — dar eu mi l-am băgat singură la închisoarea asta, unde stă pînă seara. Inainte, stăteam într-o cămăruţă, acum am o închisoare cu trei camere.

— Asta nu-i nimica grozav — se înfurie Clawhead — şi la noi stă fiecare în cîte camere vrea.

— Da, unul care nu munceşte stă în şapte camere, iar altul doarme sub pod. Imi amintesc că...

Clawhead simţi că nu mai are răbdare să discute.

— Ia-o de pe braţul meu — îi spuse el lui Tomescu — ia-o repede, căci nu-mi place să lovesc o femeie. Ia-o, că e mai enervantă ca dumneata. Vrea şi ea să mă facă să devin comunist.

Pentru a vizita cît mai multe apartamente, Clawhead porni cu Tomescu, iar Pettighouse, separat de ei, cu gospodina.

In primul apartament vizitat de Clawhead locuia o familie de muncitori. Acasă era doar o soacră, care-i lăsă să aştepte la uşă cîteva minute, făcînd în grabă puţină curăţenie suplimentară. Apartamentul era nou mobilat, sufrageria era din lemn de culoare deschisă. In mijlocul mesei se afla un vas mare cu flori. Clawhead vorbi cîteva minute cu bătrîna, apoi ieşi, ciocnindu-se pe coridor, nas în nas, cu Pettighouse.

— Nu-i aşa — întrebă Clawhead — că totul era pus în ordine, că te-a făcut să aştepţi la uşă, că era regizat?

— Da, regizat.

— Şi la mine, tot regizat. Era curăţenie perfectă, pînă şi florile erau pregătite în aşteptarea vizitatorilor de la Festival.

In apartamentul următor, se aflau acasă gospodina şi băiatul ei, student-inginer, care îl copleşi pe Clawhead cu tot felul de întrebări înflăcărate despre S.U.A. şi lupta pentru pace a americanilor. Clawhead n-avea nici o îndoială că tînărul este un agent al regimului, pregătit dinainte să stea acolo şi să-l încurce cu întrebări despre monopoluri şi criză.

— Regizat?

— Regizat! Regizat?

— Regizat!

In apartamentul următor, Clawhead, cu flerul său deosebit în materie de ţevi şi burlane, stabili că o ţeavă e stricată la baie, cu toate protestele îngrijitoarei, care susţinea că nu e decît o toană a locatarilor, care îşi schimbă duşul cu ţeavă într-un duş-telefon, cu cablu, în curs de instalare. In plus biblioteca — şi încă mare, cu sute de volume literare, aflată în casa unui activist din **comerţ** — n-avea ce căuta decît într-o instituţie publică; prezenţa ei era evident o înscenare comunistă.

— Regizat?

— Regizat! Regizat?

— Regizat!

— Uite ce e — se încruntă Clawhead către Tomescu — văd că te ţii după mine. Mă conduci în apartamente-tip, dinainte aranjate, toate cu aproape acelaşi număr de camere, cu zugrăveală foarte asemănătoare, cu mobilier destul de bun şi cu oameni care poartă probabil hainele lor de sărbătoare. Unde nu s-au pregătit, mă lasă să aştept în prag, evacuează probabil pe uşa din dos persoanele care-s contra regimului şi ascund murdăria sub covor. Lasă-ne singuri...

Şi zicînd acestea, dispăru cu Pettighouse în altă alee. Işi împărţiră echitabil zonele de influenţă, despărţindu-se.

Pettighouse, fără să sune la uşă, încercă la rînd două uşi, încuiate, iar în a treia, descuiată, năvăli cu zgomot mare peste un băiat de opt ani care-şi făcea lecţiile. După ce-i trecu sperietura, băiatul îi dete o caramea, căpătînd un autograf, şi mai mult nu putură scoate unul de la altul. In apartamentul următor Pettighouse fu salutat în cor de un glas bărbătesc şi altul femeiesc şi se retrase în grabă mare. Stăteau amîndoi în pat, el citea, iar ea mînca floricele. Apoi — lucru ciudat — Pettighouse observă că pe coridor există un papuc. Probabil că îl azvîrliseră după el, în secunda cît ţinuse uşa deschisă. De aceea, timid, Pettighouse apăsă din nou pe clanţă. Insă acum uşa era încuiată; probabil că această pereche era neîncrezătoare faţă de occident. Oricare altul ar fi lăsat papucul în faţa uşii. Pettighouse însă avea teamă ca nu cumva cineva să fure papucul de pe coridor. De aceea, sună la uşă, bătu, ţipă, imploră — totul zadarnic. Nu vroiau să-i deschidă şi pace. Atunci Pettighouse, hotărît să se întoarcă peste vreo zece minute, luă papucul cu el.

Mai departe, fără să sune, Pettighouse năvăli în casa unui om ciudat, slab, cu faţa şi fruntea încreţite, cu o haină groasă de pijama, nepotrivită pentru căldura lui august. Stătea lîngă fereastră, în profil faţă de uşă, şi cînta la vioară.

Pettighouse, cu vocea sa stridentă, îl acostă în limba germană, şi apoi în americană — dar omul îi făcu semn cu umărul să-l lase în pace şi nu se întrerupse din cîntat. In cameră, pe altă uşă, intră apoi o femeie tînără, ţinîndu-şi degetul pe buze; îi aducea lui Pettighouse o dulceaţă, ca şi cînd ar fi ştiut dinainte că vine şi l-ar fi aşteptat.

A fost un caz ciudat, a cărui explicaţie n-a putut fi găsită.

Pettighouse, deci, asculta liniştit un solo de vioară, savurînd dulceaţă de nuci verzi — şi nici nu putea bănui soarta mult mai puţin norocoasă ce se abătea acum pe capul lui Clawhead.

3

Cazangiul Ionescu era un om obsedat de inovaţii — şi nu atît de inovaţii cît de invenţii. Făcuse vreo două inovaţii şi vreo zece invenţii. La el în casă, dacă vroiai să capeţi o ţigară, nu puteai s-o iei simplu, ci, printr-o apăsare pe două butoane, ea se fabrica pe loc din foiţă şi tutun, mai subţire sau mai groasă, şi sărea de-a dreptul în gură, frigîndu-te la buză. Lămpile erau mobile, cu arc, puteau lumina din orice poziţie, şi adesea se clătinau, păreau că se ţin după tine. Nu exista măturat cu mîna, ci numai cu un soi de aparat, lucru de care se cam resimţea parchetul. Gheţarul tot Ionescu şi-l confecţionase: slănina putea rezista acolo şi o săptămînă, iarna, dacă era închis caloriferul. In producţie le făcea reuşite, bucurîndu-se şi de controlul colectivului, — dar acasă nu-i izbuteau.

Fiind avansat, trecuse la o muncă sedentară şi, încă cu un an în urmă, începuse să se îngraşe. Nevastă-sa, bibliotecară la aceeaşi fabrică, îi adusese o cărticică de gimnastică. Dacă broşura n-ar fi avut prefaţă, lucrurile s-ar fi petrecut normal, dar prefaţa, scrisă ştiinţific, îl impresionase atît de tare, încît de atunci, de trei ori pe zi, îşi supunea trupul unor cazne gimnastice liber consimţite, mergea pe jos pînă la fabrică şi îndărăt, înlăturase de la ferestre perdelele ca soarele să poată arde tot felul de microbi, ţinea iarna geamurile deschise pînă ce nevastă-sa îl ruga a patra oară, clănţănind, să le închidă. Ca să aibă loc pentru exerciţii gimnastice mai complicate, gonise din dormitor dulapul şi, ajutat de nişte zidari, îngropase patul în perete. Aci însă intrase în conflict cu statul, căci întreprinderea de locuinţe şi sfatul popular se împotriviseră din răsputeri. Disputa era îngropată într-o cancelarie, iar patul, printr-o dublă uşă, în perete. Seara, nevastă-sa se refugia în colţul opus al camerei, iar el apăsa nişte butoane, îi lămurea tot felul de mecanisme, că iată, draga mea, patul coboară încet — şi, explicîndu-i, abia avea timp să sară la o parte.

Camera de intrare, destinată invenţiilor şi inovaţiilor — căci în dormitor omul n-avea voie să pună măcar o foaie de bloc — era plină de planşe, mici maşinării, desene, pe pereţi şi pretutindeni. Pentru mîncat, nu mai rămînea loc decît în bucătărie, unde, afară de gheţar, nevasta se împotrivise la orice invenţie, după ce, odată, printr-o mică perfecţionare adusă aragazului, era să sară în aer.

Din portretul lui, aţi înţeles că ea era o femeie foarte răbdătoare şi aşa şi era. Cînta şi în corul fabricii, unde un profesor mai vîrstnic, entuziasmat de vocea ei excepţional de puternică, se căznea de luni de zile s-o facă să ia un do de undeva de sus şi s-o împiedice de a cînta muzică uşoară. Mai mulţi din cor vroiau să cînte şi muzică uşoară, dar acest profesor se împotrivea din răsputeri şi îi ameninţase şi cu psalmi, dacă mai cer muzică uşoară. Plăcerea ei cea mai mare era ca acasă să se răzbune în secret, cu toate protestele soţului, şi să cînte aproape încontinuu întreg repertoriul muzicii uşoare. Oricine nu-i rudă cu vreun compozitor recunoaşte lesne că acest repertoriu nu era chiar atît de larg. De aceea, ea îl repeta de mai multe ori pe zi, fapt care — dacă mai ţinem seama şi de radio — scuza multe din ciudăţeniile soţului ei. Ei îi plăcea mai ales Cîntecul motanului negru, la modă pe atunci, cîntec care acum, prin lărgirea repertoriului, e mai departe la modă.

Prin urmare, iată decorul teatral pe care-l pregătise pentru Clawhead Marele Regizor Roşu din umbră, iată deci şi participanţii dramei, pe care-i instruise tot Marele Regizor Roşu, împreună cu Asistenţii de Regie, cadre mai tinere, tot în umbră.

După cîteva vizite mai puţin regizate, Clawhead năvăli într-o cameră pustie unde i se înfăţişă un decor ciudat: pe pereţi, pe planşe, pe scaune, pe o măsuţă, pretutindeni, se aflau tot felul de planuri şi scheme violent desenate în culori. Eroul nostru zis Andre, pasionat de astfel de chestiuni (nu atît de crearea invenţiilor cît de captarea lor), tocmai se gîndea că, cine ştie, or fi planurile unei mari invenţii pe care poate multe agenţii de informaţii amicale sau trusturi, s-ar fi bătut s-o obţină, nedîndu-se îndărăt de la nici o crimă — cînd auzi, dintr-o cameră învecinată, nişte gemete macabre. Işi încordă auzul şi zgomotul încetă. Acum, din altă parte, se auzea nişte apă curgînd, pleoscăituri, şi un glas de femeie care ba parcă cînta, ba parcă miorlăia.

Dar nu! din nou se desluşiră gemetele acelea macabre, apoi nişte tropăituri înfundate, pe urmă gemetele se transformară în horcăieli puternice şi sinistre, care sugerau ultimele spasme ale victimei. Din cealaltă parte apa încetase să mai curgă.

Cu greu, Clawhead observă că horcăielile vin din spatele unei uşi camuflate cu planuri: doar clanţa i se vedea. Croindu-şi drum printre scăunele şi planuri, Clawhead se apropie încet de uşă, gata oricînd să intervină, sau să intre ca un simplu vizitator. Din nou se auzeau tropăielile şi un fel de şuierat curios.

In acelaşi timp, soţia lui Ionescu îşi terminase în baie ultimele detalii ale toaletei, se spălase şi pe dinţi — de aci şi scurtul relache la Cîntecul motanului. Punînd mîna pe clanţa uşii dinspre camera unde năvălise Clawhead, femeia se gîndi o clipă, apoi se răzgîndi, spunîndu-şi că tot se va îmbrăca imediat — şi îşi puse ceva uşor pe ea. Şi aşa, liniştită, senină, fredonînd Cîntecul motanului negru, ea ieşi radioasă din baie.

Văzu un bărbat străin cu nas de pasăre de pradă şi ochelari negri care asculta la uşa dormitorului — alte amănunte în acea frîntură de secundă nu reţinu — şi respirînd puternic cu tot pieptul ei de cîntăreaţă, schimbă fredonarea Motanului cu un formidabil ţipăt; îi reuşise do de sus şi leşină pe loc.

Clawhead, în aceeaşi frîntură de secundă, speriat de moarte, dădu să fugă îndărăt — dar uşa pe care venise era dispărută, nu se mai vedea sub planuri — deschise fulgerător uşa din faţa lui şi năvăli în camera următoare unde un om gol pînă la brîu, grozav de masiv şi de transpirat, în mod foarte ciudat sărea de unul singur prin odaie.

Auzind strigătul nevestei, nu se îngrijorase, crezînd că e un exerciţiu vocal, dar deodată văzu cum năvăleşte pe uşă o sperietoare ciudată şi încercă să-şi schimbe direcţia saltului. Clawhead îl ocoli vertiginos şi se repezi înainte la o dublă uşă, pe care o credea salvatoare, şi pe care o deschise cu toată forţa.

In locul spaţiului salvator, se izbi crunt de lemnele şi arcurile patului îngropat în perete, dete să fugă îndărăt, dar o matahală cenuşie şi îngrozitoare, desprinsă parcă din neant, se repezi vîjîind pe capul lui.

Pe scurt!

Un spectacol plin de prospeţime

Un torent de ovaţii şi aplauzele unor spectatori entuziasmaţi salutau în seara zilei de 10 iulie la Teatrul Armatei deplina reuşită a spectacolului cu piesa „Maşenca“ de A. N. Afinoghenov. Nenumăratele ridicări de cortină răsplăteau munca unui colectiv de tineri care cuceriseră o bine meritată victorie într-o adevărată bătălie, luptînd luni de zile cu nenumărate dificultăţi ce s-ar fi putut evita, dacă ar fi existat din partea direcţiunii o atitudine mai puţin insensibilă la eforturile şi pasiunea lor creatoare. Cu greu ţi-ai fi putut închipui că aceşti tineri actori la al căror joc remarcabil participai cu o deosebită emoţie, au fost puşi în situaţia de a revendica vreme îndelungată sprijinirea repetiţiilor lor, în mod sistematic ignorate de către conducerea teatrului. Din fericire, replica la această inadmisibilă subapreciere a fost succesul răsunător al spectacolului.

O prospeţime cuceritoare este nota dominantă a piesei „Maşenca“, în remarcabila punere în scenă a tînărului regizor debutant Val Săndulescu. In persoana eroinei principale, Maşenca, şi a prietenilor ei, tinereţea năvăleşte impetuoasă în viaţa retrasă a bătrînului şi ursuzului academician Ocaemov, îl ameţeşte, îl zguduie, îl irită chiar la început, pentru a-l atrage, în cele din urmă, în vîrtejul ei sclipitor şi irezistibil. Sufletul pur, sensibil, deschis tuturor idealurilor generoase ale unei fete sovietice de 15 ani a apărut în faţa spectatorului cu o transparenţă rar întîlnită, şi aceasta pentru că deşi se afla la prima sa creaţie de mai mari proporţii, tînăra interpretă, Lia Pop-Fărcăşan a trăit cu intensitate acest rol dificil, redînd cu fineţe şi simplitate întreaga gamă de sentimente, uneori contradictorii, care o agită pe Maşenca. Cu greu poate fi uitat, de pildă, jocul actriţei în scena în care dragostea de adolescentă a Maşencăi pentru veşnic entuziastul Leonid Borisovici Garreev (actorul Gheorghe Cîmpeanu) trebuie să se plece înaintea dragostei mature a acestuia pentru Nina Alexandrovna (Migry Avram Nicolau) profesoara şi prietena mai mare a fetei. Cu atîta naturaleţe se interpătrund propria dezamăgire a Maşencăi cu bucuria ei sinceră pentru fericirea celor două fiinţe iubite, cu atîta autenticitate reflectă interpreta profundul conflict sufletesc printr-un zîmbet din ce în ce mai puţin desnădăjduit, din ce în ce mai încrezător în viaţă, — încît Maşenca apare — cu deosebire în acel moment — nespus de apropiată şi de dragă spectatorului. Lia Pop-Fărcăşan a realizat în acest rol o figură luminoasă, cu o foarte bogată viaţă sufletească, o figură tipică pentru tineretul sovietic.

La început bătrînul savant Ocaemov, specialist în paleontologie nu vede în Maşenca decît o fiinţă producătoare de zgomot care, fără îndoială, îl va stînjeni de la lucru. Cu variate mijloace artistice a arătat Florin Scărlătescu transformarea nesociabilului academician într-un educator plin de înţelepciune şi atenţie al tinerei generaţii, reprezentată prin nepoata sa, prin prietenii acesteia, prin întreaga organizaţie comsomolistă a şcolii unde învaţă Maşenca.

Intreaga distribuţie contribuie în acest spectacol la crearea unei atmosfere luminoase, profund poetice, plină de optimism şi gingăşie, în care se simte parfumul de neimitat al adolescenţei. Cu atît mai mult se relevă faptul că direcţia de scenă a ocolit cu grijă primejdia alunecării într-o tratare dulceagă, fadă, a conflictelor, lucru pe care nu l-au făcut alte colective teatrale din ţară care au montat aceeaşi piesă.

Merită să subliniem remarcabilele contribuţii la succesul spectacolului, date de tinerii actori Gh. Cîmpeanu, de un optimism şi o vigoare cuceritoare, continuînd reuşita sa din „Brigada lui Ionuţ“, Lucian Dinu cu un joc fin şi sensibil, precum şi a celorlalţi tineri.

Cu „Maşenca“ de A. N. Afinoghenov, acest talentat colectiv de tineri actori a trecut deosebit de bine un examen greu. Nu încape îndoială că în stagiunea din toamnă masele de spectatori vor aprecia această realizare acordîndu-i preţuirea pe care o merită.

ŞTEFAN IUREŞ

Pe marginea dezbaterii „Cum să facem viața de U. T. M. mai interesantă, mai plină de conținut ?"

Fiecare organizație U. T. M. poate avea o viață interesantă și bogată în conținut

Utemiștii din Timișoara au obținut în ultimul timp succese însemnate în producție, în învățătură, în activitatea culturală și sportivă. Intrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 23 August și în cinstea Conferinței pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor, a cuprins mase largi de utemiști și tineri și în numeroase întreprinderi, rezultatele se văd de pe acum.

Dar ar fi o greșeală dacă în spatele cîtorva realizări n-am observa și neajunsurile care există în activitatea multor organizații utemiste din orașul Timișoara, dacă n-am observa amorțeala și inactivitatea care domnesc în multe locuri. Lipsurile generale din activitatea U.T.M., analizate în recentul articol redacțional din „Scînteia" se manifestă și în activitatea organizațiilor U.T.M. din orașul Timișoara.

Faptul că unele organizații de bază U.T.M., ca cele de la „Electro-motor" sau de la Fabrica de Bere duc o slabă activitate, este recunoscut cu ușurință de orice activist al comitetului orășenesc U.T.M. Dar de ce desfășoară o activitate slabă — întrebarea aceasta și-o pun, cu seriozitate, puțini tovarăși. Din păcate, unii activiști utemiști caută „justificări" în așa zisele „cauze obiective" care ar determina, chipurile, activitatea scăzută din unele organizații U.T.M. Unii nu au săli, alții lucrează pe schimburi, alții, în sfîrșit, au de a face cu tineri „fără nivel" — iată „justificările" pe care le aduc unii activiști. Desigur nu trebuie să subapreciem greutățile existente. Dar cauza principală a activității nesatisfăcătoare a multor organizații U.T.M. este formalismul și sectarismul care s-au înrădăcinat în munca acestora. Experiența dovedește că utemiștii, tinerii activează cu bucurie și însuflețire numai acolo unde organizațiile U.T.M., ținînd seama de indicațiile organizațiilor de partid, duc o viață interesantă, multilaterală și bogată în conținut. Și o asemenea activitate se poate organiza în fiecare organizație de bază.

Să organizăm o asemenea activitate care să intereseze pe toți utemiștii

Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a elaborat un vast program de măsuri economice menit să asigure ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Pentru utemiștii, pentru tinerii din țara noastră, nu există o cinste mai mare decît lupta plină de abnegație pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului. Partidul are încredere în forțele creatoare ale tineretului, le prețuiește, și cheamă tineretul la luptă intensă pentru avîntul economiei naționale a țării. Articolul redacțional apărut în „Scînteia", făcînd o adîncă analiză a activității U.T.M., exprimă puternic încrederea Partidului că tînăra generație și organizația sa revoluționară vor reuși să-și îndeplinească marile sarcini pe care le au.

Și în orașul Timișoara experiența confirmă că acele organizații U.T.M. care desfășoară o intensă activitate educativă, multilaterală și bogată în conținut, reușesc să antreneze masele tineretului la ridicarea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor etc.

In numeroase locuri brigăzile utemiste au obținut succese frumoase în producție. Așa de pildă unele brigăzi de la Industria Lînei, de la fabrica de încălțăminte „Ștefan Plavăț" și din alte întreprinderi au obținut rezultate bune.

In întrecerea socialistă, care a cuprins masele de tineri din „Industria Linei", s-au ridicat numeroși fruntași în producție ca utemistele Kiss Maria, Kapusi Ana și alții care constituie un bun exemplu și pentru ceilalți tineri.

Un mare rol în producție îl au posturile utemiste de control. La fabrica „Ștefan Plavăț", de exemplu, activitatea rodnică a postului de control a adus o mare contribuție la îmbunătățirea calității încălțămintei ceea ce a contribuit la depășirea cu 5 la sută a indicilor de calitate prevăzuți în plan.

Activitatea tinerilor în producție este, fără îndoială, rezultatul muncii politice și organizatorice a organizațiilor U.T.M., rezultatul muncii educative a acestora.

Numeroase organizații U.T.M. din orașul nostru s-au străduit să organizeze temeinic învățămîntul politic al utemiștilor, studiul marxism-leninismului, punînd un accent deosebit pe înțelegerea profundă a hotărîrilor partidului și guvernului. Astfel la cercul pentru studierea Istoriei P.C.U.S. anul I de la „Librăria Noastră", datorită faptului că lecțiile și seminariile au fost bine pregătite, tinerii cursanți au obținut o bună pregătire în timpul anului. Este de asemenea demnă de remarcat activitatea culturală interesantă a tinerilor de la fabrica „Nikos Beloiannis". Aici se observă străduința de a promova noi și noi tineri în echipa de dansuri, la corul și la echipa teatrală a întreprinderii, fapt care face ca tot mai mulți utemiști să se îndrepte spre activitatea culturală, să-și dovedească talentul.

Kiss Ioan
prim secretar al Comitetului orășenesc P.M.R.-Timișoara

Ce rezultă din cele amintite ? Rezultă că utemiștii și tinerii depun o activitate rodnică în organizație, în producție, în activitatea culturală sau sportivă, numai dacă comitetele U.T.M. organizează în chip interesant viața tineretului.

Din păcate sînt încă multe organizații U.T.M. care desfășoară o muncă îngustă și plictisitoare, care nu poate entuziasma tineretul. Să luăm de exemplu organizația de bază U.T.M. de la „Electro-motor". Dacă îl vei întreba pe tov. Mareș, secretarul comitetului U.T.M. de la „Electro-motor", cum participă tineretul la întrecerea socialistă nu va putea spune prea multe. Și aceasta nu este de mirare deoarece el consideră că antrenarea tineretului în întrecerea socialistă este numai treaba sindicatului. „Noi ținem doar evidența întrecerilor" — spune tov. Mareș. Este clar că atunci cînd înlocuești munca politică vie cu oamenii prin diferite practici birocratice nu poți obține o participare activă a tineretului la întrecerea socialistă, nu poți trezi interesul tineretului în lupta pentru îndeplinirea planului.

Unele organizații U.T.M., ai căror activiști nu țin seama nici de sfaturile organizațiilor de partid și nici nu-și apleacă urechea la cererile tineretului, neglijează un lucru foarte important și anume : organizarea în chip plăcut și atractiv a timpului liber al tineretului. Acesta este și motivul pentru care tinerii din aceste organizații, nu răspund cu entuziasm la chemările organizațiilor U.T.M. Reuniunile tovărășești, recenziile despre diferite cărți, vizionările în colectiv a filmelor și a spectacolelor teatrale, excursiile, activitatea sportivă — toate aceste forme de activitate pot stîrni interesul maselor largi de tineri, pot constitui un bun mijloc de recreație, de întărire fizică a tineretului. Dar în același timp, ele au și un mare rol educativ deoarece educă la tineri curajul, spiritul colectiv, dragostea pentru frumusețile patriei, dorința de a-și închina toate forțele cauzei construirii socialismului. Și acest scop — cultivarea la tineri a trăsăturilor moralei comuniste — nu trebuie să-l scape din vedere nici o organizație U.T.M.

Deși condițiile de muncă diferă de la o organizație la alta, fiecare organizație de bază U.T.M. are posibilitatea să organizeze în mod interesant activitatea tineretului, să antreneze tineretul la muncă și învățătură, la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Organizație de tineret — metode tinerești de muncă

Partidul recomandă Uniunii Tineretului Muncitor să țină în permanență seama în munca sa, atît în ceea ce privește metodele, cît și în ceea ce privește conținutul muncii, de specificul vîrstei tineretului. Totuși dacă urmărim cu atenție activitatea unor organizații U.T.M. din Timișoara putem constata cu ușurință că această recomandare nu este bine și permanent aplicată. In acest sens aș vrea să amintesc despre conferințele pentru tineret. Grupul de referenți al comitetului orășenesc U.T.M.-Timișoara a ținut în ultima vreme cîteva conferințe interesante despre cinstea de a deveni membru de partid, despre patriotismul tineretului, despre conferința de la Geneva și altele.

Totuși conferințele care au fost ținute în ultima vreme nu pot satisface în întregime setea de cunoștințe a tineretului ; cred că temele conferințelor sînt încă destul de limitate. Apoi, în expunerea lor nu se ține cont că ele sînt făcute pentru tineri care nu suportă conferințe greoaie, pline de definiții seci, dar fără un pic de viață, de tinerețe.

Sau, să luăm problema adunărilor utemiste.

Nu există nimic mai rău — mai ales cînd este vorba de tineret — decît ținerea unor adunări plictisitoare, lipsite de conținut și organizate mereu și mereu după același calapod. Din păcate în majoritatea organizațiilor utemiste din Timișoara, adunările generale U.T.M. sînt organizate după același șablon și comitetul orășenesc U.T.M. nu a combătut acest lucru. Comitetul organizației de bază U.T.M. de la fabrica „Electro Banat", de pildă, este convins că o adunare generală U.T.M. nu poate avea altă ordine de zi decît : primirea de membri, măsuri organizatorice (așa numesc ei cazurile utemiștilor care trebuie discutați în adunări sau sancționați) și raportul de activitate asupra îndeplinirii planului de muncă. Or, cîte lucruri nu se pot analiza (nu de odată, ci pe rînd) în adunările utemiste. Calificarea și cîștigul tînărului muncitor, atitudinea față de vîrstnici, problema aplicării unor noi metode de muncă, problema activității culturale și sportive, a timpului liber, a prieteniei, a dragostei, a curajului etc. Oare acestea nu pot constitui subiectul unor discuții vii în adunările generale ? Oare asemenea probleme — și multe altele — nu interesează pe utemiștii și tinerii de la „Electro Banat" ?

Tînărul, datorită vîrstei sale, se entuziasmează repede, dorește să înfăptuiască lucruri mari, și această calitate este deosebit de prețioasă. Tinerii iubesc însă numai pe acei activiști care știu să-i înflăcăreze să înfăptuiască asemenea fapte mari, pe cei care știu să se apropie de ei sufletește, să-i înțeleagă, să-i îndrume pe drumul cel drept. Unii activiști utemiști nu au dobîndit încă acea calitate de a se apropia sufletește de tineri, ei cred că pot mobiliza tineretul la o activitate creatoare printr-un spirit rigid, prin metode de comandă. Tov. Maier Sergiu, fostul secretar al comitetului U.T.M. de la „Industria Lînei", de pildă, consideră că metoda convingerii este „învechită", că această metodă nu se potrivește în munca cu tineretul și de aceea a găsit o metodă de „fabricație proprie" : intimidarea. Este clar că întrebuințînd asemenea metode de muncă nu poți ridica conștiința tineretului, nu-l poți antrena la o activitate creatoare. S-a ajuns pînă acolo că o utemistă, tov. Hajdu Rozalia, a fost considerată nedisciplinată și mustrată în cadrul organizației numai pentru faptul că nu a vrut să danseze cu un alt partener de dans în cadrul echipei artistice.

Atitudinea rigidă, rezervată, prea oficială a unor activiști își are rădăcina în slabul lor contact cu tineretul. De pildă tov. Sicoe, instructor al comitetului orășenesc U.T.M., a fost în stare să aștepte în sediu timp de două ore pe membrii comitetului de la „Electro-motor" — dar nu s-a gîndit că s-ar cuveni să mai stea de vorbă și cu tinerii, să se intereseze de viața, de activitatea lor.

In concluzie cred că problema aceasta — întrebuințarea unor metode tinerești în munca cu tineretul și abordarea unor probleme care interesează și preocupă tineretul — trebuie să fie înțeleasă de toți activiștii utemiști. De ori ce treabă s-ar apuca : de organizarea întrecerii socialiste, de pregătirea unei adunări utemiste, de ținerea unei conferințe etc., activiștii utemiști nu trebuie să uite că au de-a face cu tineri, trebuie să imprime muncii lor un caracter tineresc.

Cred că dezbaterea care s-a desfășurat pînă acum în coloanele ziarului „Scînteia tineretului" pe tema „Cum să facem viața de U.T.M. mai interesantă, mai plină de conținut"? a fost deosebit de folositoare. Din materialele publicate au reeșit o serie de inițiative și metode bune care pot îmbunătăți activitatea organizațiilor U.T.M. Concluziile care se desprind din această dezbatere sînt pe deplin valabile, atît pentru organizațiile U.T.M. din Timișoara cît și, desigur, pentru multe alte organizații U.T.M. din diferite locuri. Aplicarea lor ar putea contribui la desfășurarea unei munci mai bogate în conținut, la ridicarea activității U.T.M. la înălțimea cerințelor partidului și ale întregului popor muncitor.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Lucrurile au început să se îndrepte

O scrisoare sosită la redacția noastră de la un corespondent voluntar semnala faptul că baza de recepție din Fetești a fost cîndva fruntașă. Acest lucru însă n-a mai fost posibil de cînd la conducerea ei a venit tov. Voinea Martinel. El are apucături vechi și caută să se folosească personal de o serie de bunuri ale bazei de recepție. De asemenea, și-a însușit cereale din magazia bazei. Pentru a-și asigura căldura necesară în iarna trecută, tov. Voinea a tăiat toți salcîmii din curtea bazei, iar din laborator a luat o sobă.

Nu depunea nici interes pentru bunul mers al bazei. De pildă, planul prevedea că baza trebuie să condiționeze 12 vagoane cu grîu. El a neglijat cu totul această sarcină.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Fetești care a fost sezisat de aceste lucruri, ne răspunde că într-adevăr, relatările corespondentului sînt adevărate.

In răspuns se mai arată că organele competente au luat măsuri de înlocuirea lui Voinea, ca necorespunzător, cu tov. Olaru.

Acum, la baza de recepție Fetești treburile au început să se îndrepte.

Comportare nesportivă

Intr-una din zilele lunii iunie, a avut loc pe terenul de fotbal din comuna Gugești, regiunea Bîrlad, meciul de fotbal dintre „Progresul" Bîrlad și „Avîntul" Gugești, în cadrul campionatului regional de fotbal. Dar imediat după începerea meciului, cei din echipa Progresul au început să joace brutal, lovind pe jucătorii din echipa adversă. așa cum s-a întîmplat cu jucătorii Sava Georgel și Ioniță Constantin.

In felul acesta ne scria un corespondent voluntar al ziarului nostru. El mai arăta că la acest joc brutal a contribuit și comportarea nejustă a arbitrului, Grigoriu Victor, care n-a sancționat, conform regulamentului, toate abaterile jucătorilor. Spectatorii au fost nemulțumiți de felul cum s-a comportat el față de jucători.

Atît comitetul regional U.T.M. Bîrlad. cît și comitetul regional C.F.S. Bîrlad, cărora le-a fost trimisă spre cercetare această semnalare ne răspund că într-adevăr, cele sezisate de corespondent sînt reale. Ambele echipe, se arată în răspuns, au prestat un joc nesportiv, dur, nepermis, față de care arbitrul n-a luat nici o atitudine.

Pentru aceasta, arbitrul Grigoriu Victor a fost sancționat. El nu va mai avea dreptul să arbitreze jocuri de fotbal în cadrul campionatului regional.

Cu ajutorul tovarășilor

De la un timp atitudinea utemistului Gall Florea de la întreprinderea Tehno-frig din Cluj, față de muncă, față de tovarășii săi și mai ales față de maiștri lăsa mult de dorit. In nenumărate rînduri el refuza executarea pieselor încredințate sau, lipsea pur și simplu de la lucru fără nici un motív.

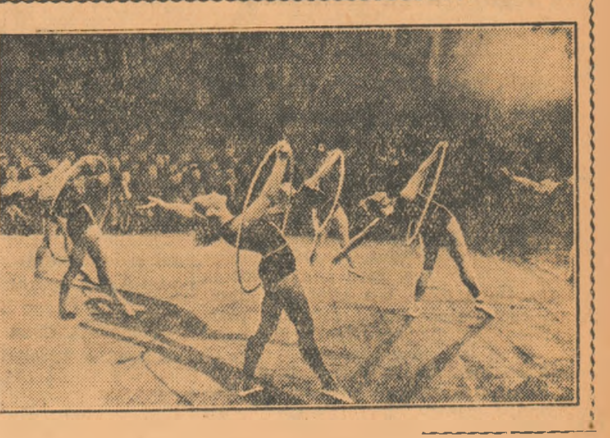
Și la secția turnătorie se mai găseau tineri ca Suciu Ion care lipseau de la lucru nemotivat.

Toate acestea au fost arătate într-o scrisoare trimisă ziarului nostru de către un tînăr din întreprinderea Tehnofrig care era nemulțumit de atitudinea celor doi tovarăși ai lui.

Răspunzînd sezisării noastre, comitetul orășenesc U.T.M. Cluj ne scrie că atitudinea față de muncă a celor doi utemiști a constituit subiectul discuției unei adunări generale. Utemiști ca Cosma Dumitru, Olteanu Ana, Goldi Iuliu au luat cuvîntul criticînd aspru lipsurile celor doi tovarăși ai lor, ajutîndu-i astfel să înțeleagă drumul pe care vor trebui să-l urmeze mai departe.

A fost un ajutor tovărășesc, pe care tovarășii Gall Florea și Suciu Ion l-au înțeles în mod just. Aceasta ne-o dovedește faptul că în munca lor a avut loc o cotitură serioasă. De atunci ei muncesc cu multă rîvnă obținînd pe luna mai o depășire de 150 la sută iar pe luna iunie de 240 la sută.

Critica tovărășească a dat deci roade bune.



Gimnastica este unul din sporturile cele mai iubite și practicate de tinerii sovietici. In fotografie : o demonstrație a tinerelor gimnaste de la asociația sportivă „Iskra".

Ziua Unională a Sportivului

K. Andrîanov

Ziua Unională a sportivului, care se sărbătorește în U.R.S.S. la 18 iulie, este ziua trecerii în revistă de către întregul popor a realizărilor mișcării sportive sovietice — o sărbătoare a forței, vioiciunei, sănătății.

In această zi în Uniunea Sovietică, se organizează pretutindeni serbări și întreceri sportive, parăzi ale sportivilor.

In Uniunea Sovietică se manifestă o deosebită grijă pentru dezvoltarea fizică a poporului, în acest scop sînt alocate fonduri uriașe. Numai în anul 1954 din bugetul de stat au fost alocate pentru sănătatea publică și cultura fizică peste 29 miliarde ruble.

In U.R.S.S. au fost create numeroase asociații sportive, s-au construit o mulțime de baze sportive, s-au deschis aproape 1000 de școli sportive pentru copii și tineret, în care studiază peste 150.000 de elevi. Institute speciale de învățămînt pregătesc specialiști de o înaltă calificare pentru cultura fizică. In anul trecut 8.000 de specialiști, au absolvit institutele de învățămînt pentru cultura fizică.

Forța sportului sovietic constă în caracterul său popular și de masă. In fabrici și uzine, pe ogoarele colhoznice, în instituții lucrează milioane de sportivi sovietici. Astfel, de pildă A. Tihonov, care a cucerit titlul de campion al R.S.F.S.R. la bară, este muncitor la fabrica de automobile din Gorki ; maestrul emerit al sportului S. Gromov lucrează ca lăcătuș la fabrica de automobile „Stalin" din Moscova; campionul lumii la șah M. Botvinic este inginer electrician, doctor în științe tehnice ; renumitul sportiv sovietic N. Ozolin, maestru emerit al sportului este docent, candidat în științe pedagogice ; Nefedov — jucător al echipei selecționate a U.R.S.S., campioană mondială la voley ! este inginer.

Crește măiestria sportivilor sovietici, care numai în cursul anului 1933 au înnoit de 373 de ori recordurile Uniunii Sovietice și de 57 de ori au doborît recordurile mondiale.

Numărul recordurilor mondiale, stabilite de sportivii sovietici în anul 1953, este cel mai mare din întreaga istorie a sportului în U.R.S.S. In momentul de față sportivii sovietici dețin 80 de recorduri mondiale.

A crescut simțitor măiestria sportivilor din ținuturi, regiuni și republici unionale la schi, patinaj, atletică ușoară, lupte libere și clasice, la atletică grea, la fotbal, baschet, gimnastică. Aceasta o dovedesc rezultatele întrecerilor unionale desfășurate în ultimul timp, precum și greutatea specifică mereu crescîndă a sportivilor din ținuturi, regiuni și republici unionale în componența echipelor selecționate ale țării.

Anul 1953 și primele luni ale anului 1954 au adus mari succese sportului sovietic la întrecerile internaționale.

Gimnaștii sovietici au obținut o mare victorie la campionatul mondial, desfășurat de curînd la Roma, cîștigînd titluri mondiale atît pe echipe cît și individual.

Sportivii sovietici au obținut un mare succes la întrecerile de patinaj-viteză pentru bărbați și femei. In prezent patinatorii sovietici dețin 9 recorduri mondiale din 13.

Schiorii sovietici s-au afirmat în mod strălucit, luînd parte pentru prima dată la disputarea campionatului mondial de schi, care s-a desfășurat în februarie a.c. în Suedia. Titlul de campion mondial pe distanța de 30 și 50 kilometri a fost cucerit de sportivul sovietic Vladimir Kuzin, un tînăr de 23 ani din Leningrad ; dintre femei, victoria pe distanța de 10 kilometri a fost cîștigată de Liubov Cozireva. Sportivele sovietice s-au clasat de asemenea pe primul loc la ștafeta de schi de 4x5 kilometri.

La concursurile pentru titlul de campion mondial de lupte libere din anul 1954, care s-au desfășurat la Tokio (Japonia), titlul de campion mondial a fost cucerit de sportivii sovietici Arsen Mekokișvili, August Englas și Vahtang Balavadze.

Hocheiștii sovietici au cucerit în anul acesta titlul de campion mondial invingînd în întîlnirea finală pe hocheiștii Canadei.

Canotorii și baschetbaliștii sovietici au obținut victorii la concursurile pentru titlul de campion al Europei pe echipe.

Sportivii sovietici au obținut mari succese în cadrul concursurilor celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului de la București, precum și în zeci de diferite întîlniri internaționale prietenești.

Sportivii sovietici colaborează activ la peste 20 asociații sportive internaționale. U.R.S.S. este de asemenea membră a comitetului internațional olimpic.

Se lărgesc mereu legăturile internaționale ale sportivilor sovietici. Numai în anul 1953 U.R.S.S. a fost vizitată de 64 delegații sportive străine și 63 de delegații sportive sovietice au plecat în diferite țări. In primele 5 luni ale anului 1954 U.R.S.S. a fost vizitată de 41 delegații sportive străine și 51 de delegații sportive sovietice au plecat în alte țări.

In cursul concursurilor între sportivii U.R.S.S. și sportivii altor țări domnește un spirit de prietenie și camaraderie.

Sportivii sovietici se vor strădui și pe viitor să stabilească legături de prietenie cu sportivii din toate țările lumii. Ei năzuiesc spre întărirea prieteniei între popoare.

Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învățămîntul superior

(urmare din numerele 1621, 1622, 1623)

ISTORIA R. P. R.

INTRODUCERE

Insemnătatea studierii istoriei patriei. Izvoarele istoriei R.P.R.

Orînduirea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre. Aspectele principale ale paleoliticului. Neoliticul (matriarhat, patriarhat). Inceputul folosirii metalelor. Epoca bronzului. Epoca fierului.

Orînduirea sclavagistă pe teritoriul patriei noastre. Formarea statului sclavagist dac. Tracii și dacii. Organizarea social-politică și cultura dacilor. Cucerirea Daciei de către romani. Organizarea Daciei în timpul stăpînirii romane. Lupta de eliberare a poporului din Dacia.

Inceputurile feudalismului. Migrațiunea popoarelor (Goții, Hunii, Gepizii, Longobarzii, Avarii, Ungurii, Pecenegii, Cumanii și Tătarii). Slavii pe teritoriul R.P.R. Formarea statului feudal bulgar.

Orînduirea feudală. Caracterul general al orînduirii feudale. Formarea statelor feudale de sine stătătoare, Moldova, Țara Romînească, Transilvania. Instituțiile feudale în Moldova și Țara Romînească. Țara Romînească și Moldova la sfîrșitul veacului XIV și veacul XV. Transilvania pînă la 1437. Răscoala țăranilor de la Bobîlna.

Moldova și Țara Romînească sub jugul turcesc în veacul XVI. Caracterul de jaf al dominației otomane. Lupta împotriva jugului otoman (Petru Rareș, Ioan Vodă). Legăturile Țărilor Romîne cu Rusia în secolul XV—XVI (Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Ion Vodă, Mihai Viteazul). Transilvania în secolul XVI. Răscoala condusă de Gheorghe Doja (1514). Incercarea de instituire a unui stat centralizat. Mihai Viteazul. Cultura în veacul XVI.

Moldova, Țara Romînească și Transilvania în veacul XVII. Starea economică, socială și politică în secolul XVII. Lupta împotriva jugului otoman. Intărirea legăturilor cu Rusia. Căderea Transilvaniei sub dominația habsburgică, înăsprirea exploatării țăranilor, întețirea luptei de clasă.

Moldova și Țara Romînească în veacul XVIII. Descompunerea feudalismului și începuturile capitalismului. Războaiele ruso-turce și însemnătatea lor în lupta Țărilor Romîne contra jugului otoman. Transilvania în veacul XVIII. Răscoala țăranilor sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan. Răscoala poporului sub conducerea lui Tudor Vladimirescu. Dezvoltarea relațiilor capitaliste în prima jumătate a secolului XIX (1828—1848). Anul revoluționar 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Activitatea lui Nicolae Bălcescu.

Dezvoltarea capitalismului în Romînia în a doua jumătate a secolului XIX. Unirea Moldovei și a Țării Romînești. Constituirea statului național Romînia. Legea rurală din 1864. Domnia lui Alex. I. Cuza. Războiul pentru independența de stat a Romîniei (1877). Dezvoltarea economică și socială în a doua jumătate a secolului XIX. Dependența Romîniei față de capitalurile străine. Mișcarea muncitorească pînă la 1900. Răscoale țărănești în a doua jumătate a secolului XIX (1888). Situația economică, socială și politică a Transilvaniei pînă la 1900.

Romînia în epoca imperialismului pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Starea social-economică a Romîniei. Mișcarea muncitorească 1900—1917. Răscoala țăranilor din 1907. Romînia în timpul războaielor balcanice. Transilvania între 1900—1917. Romînia în anii primului război mondial. Romînia în perioada avîntului revoluționar creat sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (1917—1923). Situația economică-socială a Romîniei după războiul imperialist. Lupta clasei muncitoare între 1917—1920 (13 decembrie 1918, greva generală 1920). Crearea Partidului Comunist din Romînia, victoria istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia. Lupta P.C.R. în anii 1923—1929. Romînia în perioada crizei economice 1929—1933. Lupta P.C.R. pentru ieșirea revoluționară din criză. Congresul al V-lea al P.C.R. și însemnătatea sa istorică, Lupta ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Romînia în perioada fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic. Lupta P.C.R. pentru crearea frontului popular antifascist. Dictatura regală (1938—1940). Participarea Romîniei burghezo-moșierești la războiul criminal antisovietic. Lupta P.C.R. împotriva războiului hitlerist (1941—1944).

Eliberarea națională a Romîniei de către glorioasa armată sovietică. Insemnătatea actului de la 23 August 1944. Lupta pentru statornicirea democrației populare în țara noastră (6 Martie 1945 — Reforma agrară). Conferința Națională a P.C.R. octombrie 1945. Izolarea și zdrobirea partidelor burghezo-moșierești și a social-democrației de dreapta. Proclamarea Republicii Populare Romîne—30 Decembrie 1947. Lupta P.M.R. pentru construirea socialismului. Naționalizarea principalelor întreprinderi industriale. Crearea formațiunii socialiste a economiei naționale. Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Crearea sfaturilor populare. Planul cincinal. Insemnătatea Hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

(Va urma)

Strînsul recoltei va începe zilele acestea și pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja" din comuna Săcădate, raionul Sibiu. Zeci de hectare de pămînt semănat cu grîu, orz, ovăz vor trebui recoltate în acest an. Numai grîu, colectiviștii au de secerat și treierat 177 hectare.

Strînsul recoltei, fiind o treabă de sezon, cere o mare încordare de forțe din partea tuturor colectiviștilor vîrstnici și tineri.

In această perioadă organizației de bază U.T.M. din gospodărie îi revin sarcini deosebit de însemnate ca ajutor principal al organizației de partid. Este vorba despre desfășurarea unei intense munci politice în scopul mobilizării tuturor utemiștilor și tinerilor colectiviști pentru a lua parte, cu tot elanul lor tineresc, la marea bătălie de strîngere a recoltei.

In perioada pregătirii recoltării, tineretul a muncit la repararea uneltelor agricole, a carelor, la organizarea ariei, la curățirea și dezinfectarea magaziilor etc. Ce-i drept, colectiviștii s-au pregătit și sînt gata să înceapă recoltarea : coasele, secerile, secerătoarea-legătoare a gospodăriei, 30 care, 150 saci au fost revizuite, magaziile au fost curățate și dezinfectate, toate au fost pregătite din timp.

Comitetul U.T.M. din gospodărie nu a fixat însă nici pînă în prezent sarcini concrete pe perioada desfășurării recoltării, cum ar fi organizarea echipelor de șoc formate din tineri care să intervină și să grăbească recoltarea în cazuri excepționale, munca în legătură cu transportul snopilor la arie, precum și al grîului la magaziile de depozitare. Nu s-au stabilit măsurile care trebuie luate pentru prevenirea indisciplinei **și a risipei, munca politică pe care o va desfășura organizația U.T.M. în această perioadă.**

Se poate activa și vara, tovarășe Mănit!

In legătură cu activitatea organizației de bază U. T. M. din G.A.C. Săcădate-regiunea Stalin în perioada recoltării

Activitatea organizației U. T. M. din gospodărie a slăbit cu mult, mai cu seamă în perioada muncilor agricole pe cîmp și în deosebi în timpul verii. Tovarășul Mănit Constantin, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodărie, consideră foarte greșit că o astfel de situație e pe deplin justificată deoarece, după părerea lui, în timpul verii, cînd muncile agricole sînt în toi, iar utemiștii sînt împărțiți în diferite sectoare, brigăzi, echipe etc. este imposibilă desfășurarea vieții interne a organizației, organizarea unei adunări, repartizarea sarcinilor de organizație fiecărui utemist și controlul asupra sarcinilor încredințate etc. De aceeași părere sînt și tovarășii de la comitetul raional U.T.M.-Sibiu. Tovarășul Țibuleac Ion, șeful secției organizațiilor U.T.M. și tovarășul Staicu Constantin activist al comitetului raional U.T.M.-Sibiu, care răspunde direct de această organizație, spun cu multă ușurință că „tinerii fiind răspîndiți nu-i mai poți aduna atît de ușor, nu se mai poate munci ca în timpul iernii" Dar unde scrie că munca U.T.M. este bazată numai pe ședințe, că alte metode nu pot fi folosite ?

Convins că e „greu" să lucrezi vara cu tinerii, tov. Staicu Constantin nu sprijină cu mai mult simț de răspundere comitetul U.T.M. din această gospodărie, nu-l îndrumă cum trebuie să muncească într-o perioadă sau alta, nu-l controlează lăsînd ca munca organizației și a comitetului U.T.M. să meargă „de la sine". Și nu-i de mirare că tov. Mănit Constantin a lăsat într-adevăr ca lucrurile să meargă „de la sine".

„Sarcina organizației U.T.M., a spus printre altele tov. Mănit, este să mobilizeze tinerii la lucru, dar utemiștii și tinerii din gospodăria noastră nu lipsesc de la muncă așa că... acest lucru n-ar mai fi necesar".

Lucrurile însă nu stau chiar așa după cum afirmă tov. Mănit. Este adevărat că cea mai mare parte din tineri muncesc cu multă dragoste, nu lipsesc de la lucru, dar sînt și unii care lipsesc. Comitetul U.T.M. n-a căutat însă să afle că sînt și tineri care au puține zile-muncă în acest an și nu s-a ocupat în nici un fel de educarea lor.

Tînărul Călin Ilie, de pildă, din ianurie pînă acum are numai 17 zile-muncă, iar tinerele Grancea Eugenia, Gereb Ana, Tamaș Elena, tot pe aceeași perioadă, au de la 2 pînă la 8 zile-muncă. De ce comitetul U.T.M. n-a căutat să popularizeze și să stimuleze munca tinerilor care muncesc zi de zi în gospodărie așa cum sînt tinerii Călin Toma, Stanislav Aurel, Balint Ștefan, Călin Aurel, Balint Gheorghe care muncesc cu multă dragoste efectuînd pînă în prezent de la 60 la 95 zile-muncă ? Răspunsul este clar : comitetul U.T.M. nu depune destul suflet în munca sa.

In perioada de strîngere a recoltei de pe cîmp cît și pe viitor, se cere mult efort din partea utemiștilor și cu siguranță că ei îl vor depune. In gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" sînt peste 40 utemiști. Există așa dar o forță serioasă. Este necesar însă ca această forță să fie mobilizată și organizată cu chibzuință și acest lucru îl poate face comitetul U.T.M. din gospodărie.

Desigur, în timpul verii nu se poate munci ca în perioada de iarnă, **cînd utemiștii și tinerii, se află mai mult pe lîngă sediul gospodăriei, la căminul cultural, sau pe la casele lor. Ce trebuie făcut în acest caz ? In gospodărie, sînt constituite** brigăzi de cîmp. Fără îndoială că în aceste brigăzi sînt și tineri.

De aceea este bine ca în fiecare brigadă de cîmp sau grădină să existe grupe U.T.M. Astfel se dă posibilitatea utemiștilor să discute problemele muncii din cadrul brigăzii respective să vină cu propuneri pentru îmbunătățirea muncii. Acum, în perioada recoltării, grupele U.T.M. pot rezolva operativ sarcinile de organizație antrenînd pe fiecare utemist în muncă. Un grup de 2—3 utemiști citesc ziarul în pauza de prînz, un grup editează zilnic, „foaia volantă" prin care să-i informeze pe membrii brigăzii cum au muncit în ziua precedentă, care sînt lipsurile din timpul muncii. Un alt grup de utemiști se poate ocupa cu răspîndirea metodelor de muncă înaintate, să popularizeze pe tinerii care muncesc bine și să combată atitudinile de indisciplină etc.

Aria fiind luminată se va munci la treieratul grîului și în timpul nopții. Organizația U.T.M. trebuie să cheme pe utemiști și tineri să fie printre primii la munca de noapte. Munca politică prin agitatori, gazeta de perete, lozinci, panouri etc. trebuie desfășurată tot timpul la arie, în orice loc. Odată cu treierișul se vor desfășura și alte munci : îngrijirea culturilor, cositul fînului etc. care nu trebuie uitate.

Comitetul U.T.M. nu va putea organiza munca utemiștilor pe timpul treierișului cît și în celelalte munci dacă nu va cere în permanență, îndrumare și sprijin de la comuniști, de la organizația de partid, dacă nu va ține o strînsă legătură cu conducerea gospodăriei colective.

Timpul încă nu e trecut și comitetul organizației de bază U.T.M. de la G.A.C. „Gheorghe Doja" poate și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a contribui la îndeplinirea sarcinilor de seamă ce stau acum în fața colectiviștilor, a tuturor oamenilor muncii din agricultură : strîngerea recoltei la timp și fără pierderi.

D. FILIPOVICI

In legătură cu conferința de la Geneva

GENEVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La Geneva au loc în ultimele zile întîlniri neoficiale ale șefilor delegațiilor care participă la examinarea problemei indochineze. In cadrul acestor întîlniri se face un schimb de păreri multilaterale asupra problemelor conferinței de la Geneva.

Aici se acordă o mare însemnătate convorbirii îndelungate dintre V. M. Molotov și P. Mendès-France, care a avut loc la 15 iulie. După cum s-a aflat, în cursul acestei convorbiri s-au discutat unele probleme esențiale referitoare la restabilirea păcii în Indochina. După cum se anunță convorbirea a decurs într-o atmosferă prietenească și ea este fără îndoială utilă pentru lucrările conferinței de la Geneva.

Reține atenția faptul că unele organe ale presei franceze, de exemplu ziarul „France-Soir" prezintă această convorbire într-o formă denaturată, străduindu-se să exprime lucrurile în așa fel ca și cum în timpul convorbirii ar fi ieșit la iveală divergențe de neîmpăcat. După cum se vede această prezentare denaturată se face potrivit instrucțiunilor anumitor cercuri cu scopul de a influența opinia publică. In cazul de față unele ziare franceze nu fac de cît să repete versiunile pe care le răspîndește presa americană.

★

GENEVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie, cei doi președinți ai conferinței de la Geneva, V. M. Molotov și A. Eden, au avut o convorbire neoficială cu șeful delegației franceze P. Mendès-France în legătură cu lucrările conferinței de la Geneva.

★

La 17 iulie s-a înapoiat la Geneva. Bedell Smith, adjunct al secretarului de stat al S.U.A.

★

GENEVA 17 (Agerpres). — Potrivit știrilor transmise de agențiile de presă, la Geneva au avut loc în cursul zilei de sîmbătă următoarele ședințe și întrevederi:

Două ședințe ale experților francezi, englezi și sovietici hotărîte în cursul întrevederilor de vineri dintre V. M. Molotov, Mendès-France și Eden.

Ciu En-lai a avut o întrevedere cu Tep Fan, șeful delegației Cambodgiei.

Intrevedere între Ciu En-lai și Eden la reședința acestuia din urmă.

Intrevedere între Pierre Mendès-France, Eden și Bedell Smith.

Intrevedere între Ciu En-lai și Pierre Mendès-France, la reședința lui Mendès-France.

Intrevedere între V. M. Molotov, Pierre Mendès-France și A. Eden.

Intrevedere între Fam Van Dong și Pierre Mendès-France.

—•—

Sesiunea Consiliului Economic și Social O.N.U.

GENEVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea a 18-a a Consiliului Economic și Social al O.N.U., discută în prezent rapoartele prezentate de organizațiile specializate.

La discutarea raportului Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.) au participat reprezentanții U.R.S.S., Indiei, Franței, Argentinei, Australiei, S. U. A și ai altor state.

Reprezentantul U.R.S.S., P. N. Kumikin, a declarat că prin participarea ei la O.I.M., Uniunea Sovietică urmărește lărgirea colaborării internaționale în rezolvarea sarcinilor care stau în fața O.I.M., în conformitate cu statutul acestei organizații.

La începutul ședinței din 16 iulie a luat cuvîntul Mendès-France, președintele Consiliului de miniștri și ministru al afacerilor externe al Franței.

—•—

Sesiunea U.N.E.S.C.O.

La Veneția își continuă lucrările cea de a 38-a sesiune a Comitetului Executiv al Organizației Națiunilor Unite pentru problemele învățămîntului, științei și culturii (U.N.E.S.C.O.). Sesiunea discută programul organizației pe anii 1955—1956.

Directorul general al U.N.E.S.C.O., Luther Evans a prezentat raportul de activitate a organizației în perioada aprilie-iunie 1954. El a anunțat intrarea în U.N.E.S.C.O. a Uniunii Sovietice, R.S.S. Ucrainiene și R.S.S Bieloruse, arătînd că odată cu primirea acestor noi membri numărul statelor-membre ale U.N.E.S.C.O. s-a ridicat la 71. Totodată Evans a comunicat că guvernele Poloniei și Ungariei și-au exprimat dorința de a participa din nou la activitatea U.N.E.S.C.O. și că Romînia a cerut de asemenea să fie primită ca membră a organizației. Consiliul Economic și Social al O.N.U. s-a pronunțat pentru satisfacerea cererii Romîniei.

—•—

Alegerile pentru desemnarea președintelui Republicii de la Bonn

BERLIN 17 (Agerpres). — La 17 iulie au avut loc în Berlinul occidental alegerile pentru desemnarea președintelui Republicii federale de la Bonn.

Se știe că, în ciuda apelului adresat liderilor social-democrați de către Partidul Comunist din Germania cerîndu-le să desemneze un candidat în alegerile prezidențiale care urma să fie sprijinit de voturile comuniștilor, datorită presiunilor exercitate de Adenauer și de coaliția sa guvernamentală, singurul candidat la președinția Germaniei occidentale a fost numit Theodor Heuss, actualul președinte, fost colaborator al lui Goebbels și semnatar al tratatului comunității defensive europene.

Atît candidatura lui Heuss cît și gestul provocator al guvernului Adenauer, care a hotărît să desfășoare alegerile prezidențiale la Berlin și nu la Bonn cum fusese stabilit anterior, au trezit o adîncă indignare în rîndurile populației.

★

BERLIN 17 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 17 iulie a avut loc ședința Colegiului electorilor pentru alegerea noului președinte al Republicii Federale Germane. Luînd cuvîntul în cadrul ședinței, Max Reimann, președintele Partidului Comunist din Germania, delegat în Colegiu, s-a ridicat împotriva realegerii lui Heuss, actualul președinte, cunoscut adept al remilitarizării Germaniei și al unei politici agresive și revanșarde.

Trecîndu-se la alegerea noului președinte, Theodor Heuss, a fost reales președinte al Republicii Federale de la Bonn.

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania

TIRANA 17 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Albaneză a transmis următorul comunicat al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania: La 12 iulie 1954 a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania. Plenara a ascultat și dezbătut raportul Biroului Politic asupra sarcinilor cu privire la întărirea partidului și îmbunătățirea continuă a muncii de partid și a aparatului de stat, raport prezentat de Enver Hodja.

Plenara C.C. al Partidului Muncii din Albania a aprobat raportul prezentat de Enver Hodja ca directivă pentru întregul partid.

Plenara a desființat funcția de secretar general al partidului și a ales pe Enver Hodja prim secretar al Comitetului Central.

Plenara a eliberat din funcția de secretari ai C.C. pe Manuș Muftiu și Josef Pașko în legătură cu trecerea lor în munca de conducere în guvern.

Plenara a ales pe Gogo Nuși și Liri Belizov secretari ai Comitetului Central.

Plenara a examinat de asemenea alte probleme referitoare la întărirea muncii de partid și de stat.

Un grup de vase sovietice vizitează Suedia

STOCKHOLM 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie, ora 9.30 vasele sovietice care fac o vizită în Suedia, au ancorat în rada Staemmen din centrul orașului Stockholm.

Pe chei, în fața fortăreței „Vaxholm" a fost aliniat un regiment de apărare a coastelor care a salutat vasele sovietice. S-a executat imnul de stat al Uniunii Sovietice. Ca răspuns pe vasele sovietice a fost executat imnul de stat al Suediei. Echipajele vaselor sovietice erau aliniate pe bord. In apropiere de locul de acostare vasele sovietice au dat salutul națiunilor, orhestra a executat imnul de stat al Suediei. Salvele unei baterii de coastă suedeză au răspuns la salut. Pe cheiurile vechiului oraș, pe podul Slussen, pe strada Katarina Vegen, care domină rada s-a adunat o mare mulțime de locuitori ai orașului. Contraamiralul V. F. Kotov, comandantul escadrei, a debarcat pe țărm pentru a face vizitele oficiale.

★

STOCKHOLM 17 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 16 iulie, contraamiralul V. F. Kotov, comandantul escadrei de vase sovietice care a sosit la Stockholm a făcut o vizită ambasadorului U.R.S.S. în Suedia, K. K. Rodionov și comandantului forțelor militare maritime ale Suediei.

După aceea, comandantul escadrei de vase sovietice a fost vizitat pe bordul crucișătorului „Amiral Ușakov", de ambasadorul K. K. Rodionov. Ministrul Apărării al Suediei, Torsten Nilsson, a făcut o vizită de răspuns pe vasul amiral.

Vizita escadrei militare suedeze la Leningrad

LENINGRAD 17 (Agerpres). — TASS transmite: Vizita de prietenie a escadrei militare suedeze la Leningrad, a fost primită cu un mare interes de populația din acest oraș. La 16 iulie pe cheiurile Nevei s-au adunat grupuri numeroase de locuitori ai Leningradului care au vizitat vasele militare suedeze. Locuitorii din Leningrad au întîmpinat cu simpatie pe matrozii și ofițerii flotei maritime-militare suedeze care au coborît pe țărm, au stat de vorbă cu oaspeții și au schimbat cadouri. Pe prospectul Nevski și alte artere principale din Leningrad se plimbau numeroase grupuri de marinari suedezi.

Contra-amiralul Erik Af. Klint, comandantul grupului de vase suedeze a făcut vizite de curtoazie reprezentanților comandamentului maritim militar și ai organizațiilor orășenești.

Reprezentanți ai comandamentului maritim militar și ai organizațiilor orășenești au întors vizita amiralului suedez pe bordul vasului amiral crucișătorul „Tre-Kronor".

Matrozii și ofițerii vaselor suedeze au început să viziteze monumentele orașului Leningrad.

Inundații în Europa centrală

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite: După cum anunță ziarele din Bratislava, la 15 iulie, apele Dunării au atins cota de 981 cm. adică cel mai înalt nivel. O serie de sate situate pe malul Dunării au fost inundate. Unitățile militare ajută autorităților locale să evacueze populația și iau parte la consolidarea digurilor și barajelor. Comisia pentru combaterea urmărilor inundației creată special pe lîngă Corpul slovac al împuterniciților ia măsuri pentru evacuarea la timp a populației și bunurilor în locuri sigure. Cetățenilor evacuați li s-a asigurat hrana și asistența medicală. Pentru combaterea inundației sînt puse la dispoziție numeroase mașini.

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — M.T.I. transmite: După cum anunță Direcția apelor din Ungaria, în regiunea Dunarentúle (Comitatul Gyor), cotele apelor Dunării au depășit la 15 iulie cu 75 cm. cel mai înalt nivel înregistrat aici pînă în prezent. In unele locuri, apa a inundat digurile.

Nivelul apelor continuă să crească. Pentru preîntîmpinarea inundației, construirea barajelor de protecție, repararea digurilor, evacuarea populației și bunurilor, au ieșit mii de oameni și unități militare depun o intensă activitate.

BERLIN 17 (Agerpres). — In urma inundațiilor din Bavaria (Germania occidentală), peste 50.000 de oameni au rămas fără adăpost.

Potrivit datelor provizorii ale Ministerului Agriculturii din Bavaria, au fost inundate aproximativ 165.000 hectare pămînt. Pagubele sînt evaluate la aproximativ 500.000.000 de mărci.

Distrugerile provocate de inundațiile în Bavaria, scrie ziarul „Die Welt" care apare la Hamburg, puteau fi evitate într-o mare măsură dacă digurile și zăgazurile ar fi fost păstrate în bună stare. Ziarul subliniază că pe mulți afluenți ai Dunării digurile nu au fost reparate de zeci de ani.

In regiunile sinistrate din R. D. Germană, se observă o slăbire a inundațiilor. In comunicatul comisiei centrale de luptă împotriva inundațiilor se arată că apa scade cu fiecare ceas. In multe locuri rîurile au intrat în albiile lor. In districtul Dresda au fost inundate peste 8.000 de hectare de ogoare și pășuni. Pînă la 14 iulie apa a continuat să acopere numai o pătrime din acest teritoriu.

După cum anunță A.D.N., Johannes Dieckmann, președintele ad-interim al R. D. Germane și președinte al Camerei Populare, a vizitat la 14 iulie orașul Dessau pentru a cunoaște felul în care se desfășoară lucrările pentru combaterea inundației. Locuitorii orașului i-au vorbit lui Dieckmann de ajutorul neprecupețit acordat de militarii sovietici în lupta cu inundațiile. Johannes Dieckmann a mulțumit călduros militarilor sovietici pentru ajutorul acordat.

In Republică se desfășoară campania pentru strîngerea de fonduri în vederea ajutorării sinistraților.

DIN LUPTA ȘI VIAȚA tineretului de peste hotare



In anii puterii populare, în orașele Republicii Populare Chineze s-au construit numeroase institute de învățămînt care pregătesc cadrele de specialiști necesare construcției socialiste.

In clișeu: Clădirea noului Institut Politehnic „Nord-Est" situat în suburbia orașului Senian (Mukden).

Studenți sovietici vizitează Anglia

La 15 iulie a părăsit Moscova plecînd spre Londra un grup de studenți sovietici invitați de Uniunea națională a studenților din Anglia, Walles și Irlanda de nord. Studenții sovietici vor vizita o serie de universități și colegii din Anglia și vor cunoaște îndeaproape viața studenților englezi.

Proces provocator împotriva Uniunii tineretului liber german

Ziarele anunță că la 15 iulie a început la Karlsruhe procesul provocator împotriva Uniunii Tineretului liber german (U.T.L.G.) — organizație democrată de tineret din Germania occidentală. Acest proces, al cărui scop este să interzică activitatea U.T.L.G. în Germania occidentală a fost de mult pregătit de autoritățile de la Bonn. Incă în anul 1950 guvernul de la Bonn a adoptat hotărîrea ilegală de a interzice Uniunea tineretului liber german. Acum, tribunalul încearcă să dovedească că activitatea U.T.L.G. ar fi îndreptată împotriva „ordinei constituționale din Republica Federală".

Chiar în prima zi a procesului a luat cuvîntul în instanță Jupp Angenforth, președintele Uniunii tineretului liber german din Germania occidentală. El a arătat în mod convingător caracterul democratic al U.T.L.G. și a subliniat că guvernul de la Bonn vrea să interzică activitatea acestei organizații de tineret care ia atitudine împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, în interesul întregului tineret german.

Acest proces provocator a stîrnit un puternic val de proteste în rîndurile tineretului și opiniei publice din Germania occidentală. Ziarul „Volksecho" care apare la Bielefeld scrie: „Libertate pentru criminalii de război, închisoare pentru tineret. Iată politica Bonnului".

Impotriva planurilor justiției de la Bonn de a interzice activitatea Uniunii tineretului liber german protestează tineretul din landul Renania de nord-Vesfalia și din alte landere din Germania occidentală.

Nota Ministerului Afacerilor Externe al Cehoslovaciei remisă ambasadei S.U.A.

PRAGA 17 (Agerpres). — CETEKA transmite: Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace a remis ambasadei S.U.A. la Praga o notă în care se spune printre altele:

„Ministerul Afacerilor Externe al Cehoslovaciei din însărcinarea guvernului Republicii Cehoslovace, respinge în mod categoric protestul neîntemeiat al Guvernului Statelor Unite ale Americii împotriva reținerii a șapte militari americani care trecuseră la 4 iulie frontiera cehoslovacă, și au pătruns pe o adîncime de o jumătate de kilometru pe teritoriul cehoslovac unde au făcut observații și au fotografiat obiective importante din zona de frontieră.

Ținînd seama de faptul că și în acest caz principala răspundere pentru încălcarea integrității teritoriale cehoslovace, revine cercurilor conducătoare ale S.U.A. care duc politica „războiului rece", îndreptată împotriva libertății și suveranității de stat a Republicii Cehoslovace, precum și a celorlalte țări iubitoare de pace, organele cehoslovace corespunzătoare au luat în considerare cererea militarilor armatei americane reținuți, de a se reîntoarce, au renunțat la urmărirea lor judiciară și au hotărît să trimită înapoi întregul grup reținut, în viitorul cel mai apropiat în Germania occidentală. Organele americane corespunzătoare din Germania occidentală vor fi informate prin intermediul ambasadei Statelor Unite asupra locului și datei predării.

★

PRAGA 17 (Agerpres).—CETEKA transmite: Potrivit unor informații oficiale, militarii din rîndurile armatei S.U.A., care la 4 iulie au trecut frontiera R. Cehoslovace și au fost reținuți de către grănicerii cehoslovaci, au fost trimiși la 15 iulie în Germania occidentală.

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a numit pe Gheorghi Maximovici Pușkin, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a eliberat pe Vladimir Semeonovici Semenov din funcția de ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană în legătură cu trecerea lui la o altă muncă.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a numit pe G. M. Pușkin înalt comisar al U.R.S.S. în Germania.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a eliberat pe V. S. Semenov din funcția de înalt comisar al U.R.S.S. în Germania.

—•—

Scurte știri

● Serviciul Sovietic de Informații din Austria a dat publicității următorul comunicat: La 15 iulie, Inaltul comisar ad-interim al U.R.S.S. în Austria, V. M. Krașkievici, l-a vizitat pe cancelarul Raab și i-a transmis în numele guvernului sovietic condoleanțe în legătură cu calamitățile naturale care au lovit Austria și poporul austriac.

El a comunicat cancelarului Raab că Inaltul comisar al U.R.S.S. în Austria a oferit 300.000 de șilingi pentru fondul de ajutorare a populației austriace care au avut de suferit de pe urma inundațiilor.

● La 16 iulie s-a dat publicității hotărîrea Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria și a C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria cu privire la construirea nodului hidroenergetic de la Batak. Consiliul de Miniștri și C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria au trasat Ministerului Electrificării sarcina ca pînă la sfîrșitul anului 1957 să construiască și să dea în exploatare centrala electrică a nodului hidroenergetic cu o putere totală de 102.000 kw.

● Luînd cuvîntul în cadrul unei conferințe de presă la Caraci, primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali, a declarat că Pakistanul va sprijini admiterea Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. El a adăugat „noi am acționat întotdeauna în această direcție".

● După cum anunță postul de radio Paris, la Bruxelles a sosit o delegație comercială a Republicii Populare Chineze.

● In urma eforturilor energice depuse de guvernul polonez, la 15 iulie s-au înapoiat în Polonia cei 13 marinari ai echipajului de pe vasul „Prace". După cum se știe, membrii acestui echipaj au stat mai mult de nouă luni pe insula Taiwan în captivitatea piraților ciancaișiști care acționează din ordinul imperialiștilor americani.

● Americanul Joe Hanley însoțit de locotenentul major turc, Șahap Ghiuler, au început la 15 iulie — potrivit relatării agenției Anatolia — o ascensiune pe muntele Ararat cu scopul „de a căuta corabia lui Noe".

—•—

ȘTIRI SPORTIVE

In bazinul de înot din parcul sportiv „Diana" din Sofia a început sîmbătă după amiază întîlnirea internațională de natație dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. P. Bulgaria. Timpul a fost frumos și în tribunele din jurul bazinului au luat loc numeroși spectatori. Intrecerile au fost interesante și au relevat pregătirea bună a înotătorilor romîni care au cîștigat 7 din cele 8 probe disputate în prima zi de concurs. Echipa feminină de ștafetă a R.P.R. a stabilit un nou record republican în proba de 4x100 m. mixt.

Iată rezultatele tehnice: **400 m. liber fete:** 1. E. Bock (R.P.R.) 6'19"5/10. 2. H. Thoiss (R.P.R.) 6'40"2/10. 3. Decova (R.P. Bulgaria) 6'42"7/10. **400 m. liber băieți:** 1. Meder (R.P.R.) 5'07"1/10.2. Cociuban (R.P.R.) 5'12"3/10. 3. Cernorubski (R. P. Bulgaria) 5'29"5/10. **100 m. liber fete:** 1. E. Orosz (R.P.R.) 1'29"2/10. 2. Bratu (R.P.R.) 1'35". 3. Sabotinkova (R.P. Bulgaria) 1'43"5/10. **100 m. fluture băieți:** 1. Popescu (R.P.R.) 1'10"9/10 (record R.P.R. de juniori). 2. Zahan (R.P.R.) 1"15". 3. Popov (R. P. Bulgaria) 1'20"4/10.

100 m. spate fete: 1. Cononova (R.P. Bulgaria) 1'30"9/10; 2. Reiser (R.P.R.) 1'35"2/10; 3. Geapunova (R.P. Bulgaria) 1'35"9/10; **100 m. liber băieți:** 1. Novac (R.P.R.) 1'02"; 2. Marchițiu (R.P.R.) 1'02"; 3. Ghincev (R.P. Bulgaria) 1'02"5/10; **ștafete 4x100 m. mixt fete:** 1. R.P.R. 5'57"5/10 (nou record R.P.R.); 2. R.P. Bulgaria 6'23"8/10; **ștafeta 4x100 m. mixt băieți:** 1. R.P.R. 4'47"; 2. R.P. Bulgaria 4'59"4/10.

După prima zi înotătorii din R.P.R. au totalizat 64 de puncte, iar înotătorii din R.P. Bulgaria 34 de puncte,

La polo pe apă echipa R.P.R. a învins reprezentativa R.P. Bulgaria cu scorul de 8—0.

Astăzi întrecerile continuă.

★

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala, plecînd în Franța, o echipă de sportivi romîni care va participa la campionatele mondiale de caiac-canoe ce se vor desfășura între 24-26 iulie în localitatea Macon.

Echipa canotorilor romîni este alcătuită din M. Anastasescu, maestru al sportului, I. Budacek, P. Borisov, P. Neculce și S. Andreescu.

★

Din cauza timpului nefavorabil, întîlnirea internațională de atletism dintre echipele de juniori ale R.P.R. și R. P. Bulgaria s-a amînat cu o zi. Probele care trebuiau să se desfășoare ieri se vor desfășura astăzi, pe stadionul Republicii, cu începere de la ora 17,30 cînd va avea loc solemnitatea deschiderii. Competiția va continua mîine de la ora 18.

SPECTACOLE

Duminică 18 iulie 1951

TEATRE: Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică populară „Doina Gorjului" (la teatrul de vară „23 August"). Teatrul Evreesc de Stat: Vrăjitoarea (la grădina din str. Mircea Vodă Nr. 5).

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Grădina „Progres": O noapte la Veneția. M. Eminescu: Catenoaua de pe bulevard; Republica I. C. Frimu: Clochemerle; Infrățirea între popoare: Crîngul de călini; Maxim Gorki, Elena Pavel: De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; Lumina: Marile speranțe; Victoria, Gh. Doja: Vinovați fără vină; Alex. Popov: Maeștrii baletului rus; 8 Martie: Balada Siberiei; Vasile Roaită Unirea: Fanfan la Tulipe; Cultural: Umbre; Alex. Sahia, Munca (Șos. Mihai Bravu nr. 221): Hamlet; Flacăra: Ernst Thälmann; Donca Simo: Povestea micului cocoșat; Constantin David: Sub oraș; Popular: Nu-i pace sub măslini; Moșilor: Magazin de stat; T. Vladimirescu: Primăvara; Miorița: Preludiul gloriei; 23 August: Rapsodie caucaziană; Ilie Pintilie: Brigada lui Ionuț; 8 Mai: Așteaptă-mă; Volga: Iulia; 1 Mai: Căsătorie ciudată; Libertății: Pulbere argintie; Rahova: Petroliștii din Caspica, Zborul în lună; N. Bălcescu: Insula misterelor; Boleslaw Bierut: Ruy Blas.

Cronica evenimentelor internaționale

S-a „izbăvit de coșmare" mister Dulles?

Desigur că dincolo de interesul familiei nu merge atenția față de coșmarul avut de un om oarecare. Altfel stau lucrurile însă cînd oamenii care conduc destinele unei țări au coșmaruri, și încă nu în stare de somn ci fiind perfect treji. Este vorba de conducătorii americani al căror sistem nervos este, precum o dovedesc faptele, slăbit. Și aceasta nu este pur și simplu o figură de stil. Căci însăși Winston Churchill, primul ministru al Marii Britanii, a declarat oficial la 12 iulie în Camera Comunelor că vizita sa și a lui Eden la Washington a avut drept scop — cităm textual — „izbăvirea de coșmare" a conducătorilor politicii americane pe care „îi neliniștea orientarea politicii noastre (a Angliei — N.R.)".

Să încercăm totuși să găsim cauzele care au provocat coșmare celor ce conduc destinele politice ale S.U.A.

Este vorba în primul rînd de perspectivele ce s-au deschis la conferința de la Geneva în vederea restabilirii, după opt ani de război, a păcii în Indochina.

După cum este cunoscut, timp de cîteva săptămîni la Geneva au lucrat adjuncții miniștrilor afacerilor externe, iar de cîteva zile în orașul de pe malul lacului Leman au sosit din nou șefii delegațiilor U.R.S.S., R. P. Chineze, Franței și Angliei. Statele Unite urmau să fie reprezentate de un ambasador, hotărîndu-se abia mai tîrziu trimiterea lui Bedell Smith, primul adjunct al lui Dulles, la Geneva.

In ultimul timp, grație eforturilor depuse de delegațiile țărilor democrate, s-a reușit să se ajungă la o apropiere a diferitelor puncte de vedere exprimate în cadrul conferinței. Astfel, s-a ajuns la recunoașterea unanimă a faptului că trebuie să se pună capăt rapid și simultan (adică atît în Vietnam cît și în Khmer și Patet-Lao) focului în Indochina. De asemenea, s-au obținut succese în discuția în legătură cu organizarea controlului asupra respectării acordului de armistițiu pe baza propunerilor din 14 iunie ale delegației sovietice și din 25 și 29 iunie ale delegației franceze. De asemenea, trebuie semnalate primele întîlniri franco-vietnameze la care au participat Mendes-France și Fam Van Dong.

Desigur că asemenea fapte nu pot decît să provoace bucurie oricărui om cinstit. Pacea în Indochina provoacă însă la Washington o adevărată panică sau ca să folosim expresia lui Churchill, coșmare. Dulles și compania văd prăbușindu-se planurile lor agresive privind Asia, ceea ce desigur va influența și asupra situației din Europa. Deci restabilirea păcii în Indochina ar putea duce nu numai la dezumflarea balonului cu ultimele „argumente" privind necesitatea constituirii pactului Asiei de sud-est, dar și la agravarea crizei politicii americane în Europa. Căci va deveni și mai clar că dacă pe baza tratativelor s-a putut ajunge la un acord privind Asia, același lucru este valabil și pentru Europa. In consecință se va dovedi și mai limpede caracterul agresiv al „comunității defensive europene" care stă în calea găsirii unei punți de înțelegere între statele Europei.

Pe de altă parte, succesul tratativelor de la Geneva ar arăta Angliei și Franței absurditatea politicii agresive americane care lovește chiar și în interesele acestor țări. In lumina acestei situații sînt de înțeles lamentările presei americane. Astfel „Life" vorbește despre eșecurile politicii americane, iar „New-York Times", ziar apropiat de cercurile oficiale americane, scria: „Tot mai des apar date care dovedesc că în hîrțuiala mondială hotărîtoare, e posibil ca S.U.A. să trebuiască să acționeze izolat, căci unii dintre principalii noștri aliați se retrag pe poziții neutre". Această izolare a S.U.A. care desigur nu trebuie, în faza actuală exagerată, a reieșit și la Geneva de unde influentul ziar burghez francez „Le Monde" cădea un exemplu semnificativ. Una din ședințele consacrate problemei Indochinei „a reprezentat o serie de felicitări reciproce în legătură cu succesul obținut în problema controlului internațional al armistițiului" și „numai delegația S.U.A. a păstrat tăcere care semnifică multe", scria corespondentul la Geneva al ziarului susamintit.

Această situație a făcut ca Washingtonul să-și pună la bătaie cele mai de seamă forțe pentru a obține împiedicarea oricărui nou progres la Geneva. Acestui scop i-a servit călătoria lui Dulles la Paris și întîlnirea precipitată cu primul ministru și ministrul afacerilor externe al Franței Mendes-France și cu ministrul de externe englez, Eden.

Insăși venirea lui Dulles la Paris dovedește „coșmarurile" cercurilor conducătoare americane care s-au temut, după cum scria ziarul francez „Le Figaro", că opinia publică va vedea că „prezența Americii stînjenește încheierea unui acord, în timp ce absența S.U.A. dă posibilitatea obținerii unui acord în privința Indochinei". De asemenea faptul că totuși guvernul S.U.A. a fost nevoit să-l trimită pe Bedell Smith la Geneva după ce cu puține ore înainte de întrevederea de la Paris într-un mesaj oficial american către Mendes-France se explicau „motivele care au determinat ca nici Foster Dulles nici Bedell-Smith să nu plece în prezent la Geneva" (France-Presse) arată pe de o parte poticnirile politicii S.U.A., iar pe de altă parte faptul că monopoliștii yankei caută să întreprindă noi manevre prin intermediul lui Bedell Smith.

E greu de apreciat ce a obținut Dulles la Paris și în ce măsură presiunile sale au avut efect. Un fapt reiese însă clar: intențiile imediate ale imperialiștilor americani cu privire la conferința de la Geneva.

In primul rînd este vorba de problema garantării de către statele participante la conferința de la Geneva a respectării armistițiului în Indochina. Se știe că această propunere a delegației franceze, susținută de reprezentanții U.R.S.S., R. P. Chineze și ai R. D. Vietnam urmărește ca statele participante la conferința de la Geneva să asigure pacea în Indochina prin acțiuni împotriva oricărui agresor. Dar imperialiștii americani au alt plan. Ei urmăresc ca statele occidentale „să garanteze" în mod unilateral partea din Vietnam rămasă temporar la sud de linia de demarcație (adică cea ocupată azi de trupele franceze) și să dea „garanții" pentru Laos și Cambodgia. Ca să lămurim ce se urmărește prin această manevră să ne adresăm ziarului englez „Times" din 15 iulie care scria că Dulles „probabil se gîndește la garanțiile pentru părțile necomuniste ale Vietnamului împărțit precum și posibil pentru Laos și Cambodgia. Totuși astfel de garanții ar fi date de către Statele Unite nu ca una din cele nouă state participante la conferința de la Geneva ci în cadrul grupării defensive a Asiei de sud-est". Este clar deci că imperialiștii americani urmăresc, ca după încheierea armistițiului, dacă nu întreaga Indochină măcar o parte a ei să o transforme într-o bază militară care să dea posibilitatea unor noi acte agresive în Asia.

Prin acest plan se urmărește și definitivarea scindării Indochinei în două părți opuse după modelul Coreei.

Acest fapt este confirmat de poziția americană și în altă chestiune: cea a alegerilor libere. Diplomații americani doresc să amîne la calendele grecești aceste alegeri care ar permite să se treacă la restabilirea unității țării punîndu-se capăt delimitării temporare provocată de armistițiu. Iată că demagogii americani partizani înfocați ai „alegerilor libere" după cum ne asigură în orice zi și în orice ceas „Vocea Americii" — se opun alegerilor cu adevărat libere în Indochina. Motivul e dealtfel bine cunoscut: teama în fața unei victorii în alegeri a forțelor democratice.

In ultimile zile în legătură cu problema alegerilor a reținut atenția un comunicat publicat de agenția oficioasă „France Presse", imediat după reîntoarcerea lui Mendes-France la Geneva, și în care se cerea amînarea stabilirii datei alegerilor. Desigur că acesta e un rezultat al presiunilor americane căci vine în contradicție cu poziția de pînă acum a delegației franceze, mai ales că numai cu o zi înaintea publicării comunicatului ziarul burghez „France-Soir" scria că există posibilitatea găsirii unei înțelegeri între data alegerilor propusă de R. D. Vietnam și cea propusă de Franța.

După cum reiese clar din ultimele declarații ale lui Dulles S.U.A. nu se vor asocia vreunei hotărîri la Geneva care nu va corespunde dorințelor cercurilor agresive americane. Acestui scop îi servește și așa-numita „limitare" a atitudinii americane la Geneva, prin afirmația că S.U.A. nu ar fi direct interesate în felul cum va fi rezolvată problema Indochinei. Probabil — ținînd seama de această afirmație — monopoliștii yankei vor să constituie pactul Asiei de sud-est doar din dorința de a apăra de distrugere... monumentele străvechi ale Indochinei. Se pare însă că, spre exemplu, ziarul burghez englez „News Chronicle" este de altă părere cînd scrie că: „aceasta (așa numita „limitare") poate fi considerată ca o clauză de ieșire, care ar da posibilitate S.U.A. să refuze de a garanta, sau de a subscrie orice clauză din acordul dintre premierul francez și comuniști, pe care n-ar vrea s-o admită". E vorba desigur și de o nouă formă de presiune asupra Franței și Angliei care sînt amenințate că vor fi lăsate singure la Geneva.

In concluzie se poate spune că în acest moment guvernul S.U.A. face tot ce îi stă în putință pentru a împiedica un acord la Geneva, prin repetate tergiversări și prin presiune și șantaj exercitate asupra Franței și Angliei.

In orice caz călătoria la Paris a lui Dulles nu l-a „izbăvit de coșmare" și perspectiva păcii în Indochina face să se ivească posibilitatea trecerii la o fază superioară: de la coșmare la accese de furie.

SERGIU BRAND

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii